

Disputationes hoc volumine
contente.

1 De Nobilitate	Pag:	
2 De Levatorum auctoritate et privilegiis		21
3 De jure Colonario, si perpetua colonia.		93
4 De nuptiis.		135
5 De jure dotalitiorum		165
6 De Fideicommissis familia		201
7 De jure succedendi in rebus eo- rum peditariis, & ut ensilibus finibus parvulis vine parvulis		225
8 De jure Anticreos		257
9 De antiecreos. si reconventione.	in criminis:	291
10 De speciali in rem actione, si re vindicatione.		301
11 Disp. juridica de fide		315
12 De actione finium regundorum		358
13 Disp. jurid. de moneta	ut	366
14 De Commerciorum navatum jure singulari		380

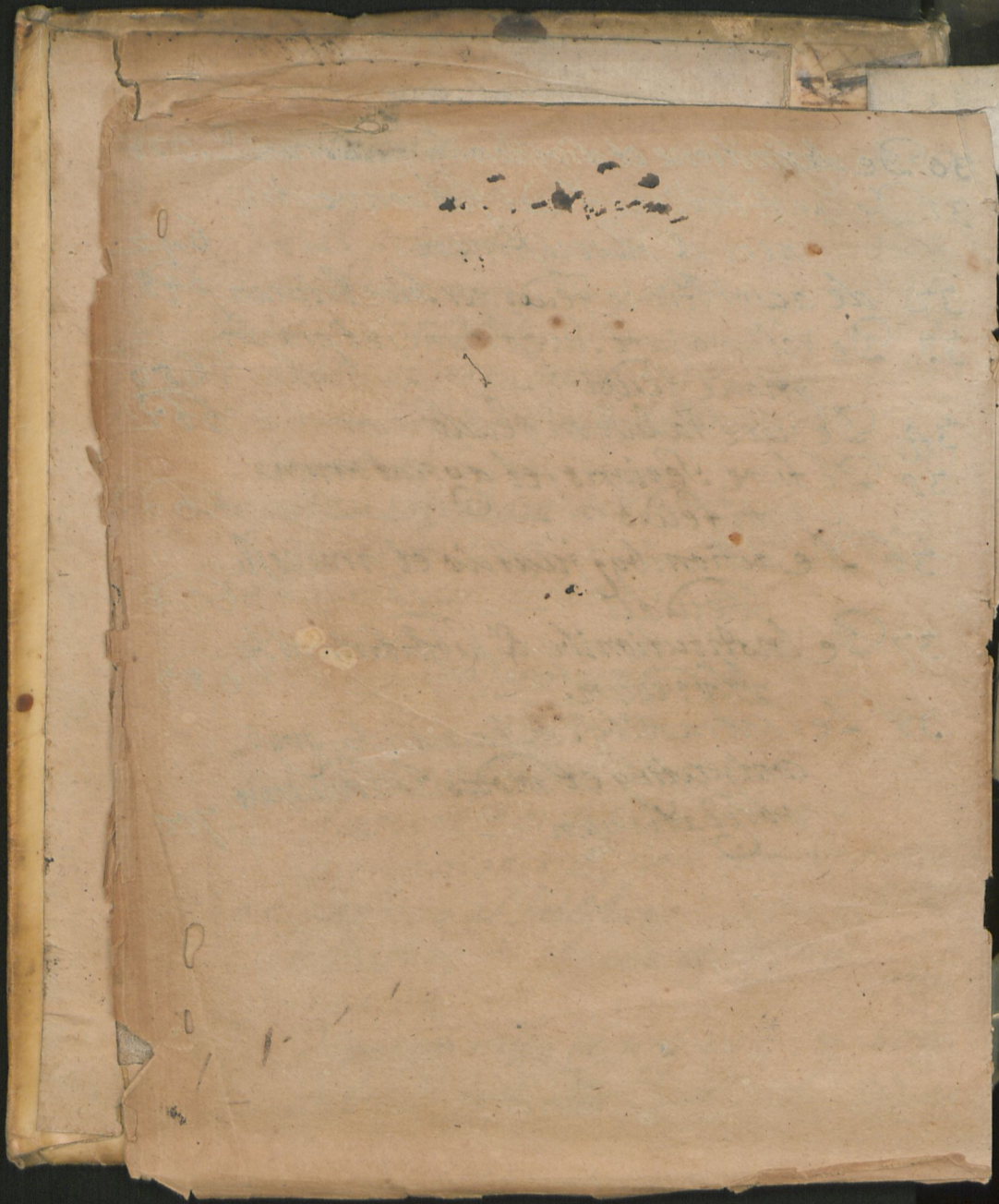

	De retractu	P	409.
15	Treses ad l. Gally Aquilig 29 ff. de lib & postum		423
17	De mutuo		440
18	De litis contestatione		454
19	De justitia et jure ejusq; divisionib; 458		458
20	De summa divisione personarum in liberos et servos		468
21	De patria potestate acq; vivenda et dis; solvenda		478
22	De tutela constituenda et fini enda		490
23	De Curatorib; eorumq; cum Tutorib; jure communi		502
24	De dominio naturali		526
25	De testamentis ordinandis quoad Institutiones & substitutiones		530 552
26	De successione ab Intestato		552
27	De Contractib; in genere et in specie realib;		578.
28	De Stipulationib; et fidejussorib;		604
29	De publicis judiciis		624

- 30 De definitione et divisionibus feudorum P. 638
- 31 De constitutione feudi per conventionem & successionem. — 642
- 32 de acquisitione feudi per investituram 648
- 33 De reliquo jure investiture, et praesertim, in feudo 656
- 34 De jure Vasalli in feudo — 662
- 35 De jure Senioris, et agnatorum in feudo — 668
- 36 De actionibus, iudicio et processu feudi — 676
- 37 De Institutionibus & substitutionibus heredum. — 680
- 38 De Contractibus consensualibus, quasi contractibus, et modis tollendarum obligationum — 700

Q. D. B. V. 20. 26 552
THESIUM JUSTINIANEARUM
VELITATIO DECIMA,

De
SVCCSSIONI-
BUS AB INTE-
STATO.

Quam
Auctoritate & Permissu Magni-
fici Jctorum Ordinis in almâ Leucoreâ,
PRÆSIDE
VIRO Nobili, Consultissimo & Excellentissimo

DN. GOTTFRIDO SUEVO;
J. U. D. & P. P. Celeberrimo Curiaë Elector. Facultat.
Juridicæ ut & Scabinatus Assessore gravissimo, Patrono suo
atque Præceptore submissè colendo,
defendet

GEORGIUS ADAMUS HERFURTH,
MISNENSIS.
Ad d. 3 Octobr.
In Acroaterio Jctorum,

VVITTEBERGÆ,
PRÆLO HAKENIANO, M DC LII.!

Q. B. V.
THESIUM JUSTINIANEARUM
VELTATIO DECIMA

SUCCESSIONI

BUS AB INTE

STATO.

Auctoritate & Permissu Magni

Magistri Juris Ordinarius in Alma Universitate

FRASIDIS

PROFESSORIS & CENSURARII

DR. GOTTFRIDO SUEVO

J. U. D. & P. P. Celebratissimo Curie Bladen. Facultatis

Juridicæ & Secretarius Altorum gravissimo Patrono suo

Magistro Facultatis Juridicæ Coloniensis

Magistro

GEORGIO ADAMO HERPURTH

MISNENSIS

Magistro

In Auctoritate Juris

WITTENBERG

FRANCO HAKENIANO, MDCCLIII

553

GRATIOSO SPIRITU DIRIGENTE.

In Auditorio J. C. Toru
ad d. O.
Nov. 1652.

THESIUM JUSTINIANEARUM
VELITATIO DECIMA,

De

SUCCESSIONIBUS AB
INTESTATO

Quam
PRÆSIDE

GOTTFRIDO SUEVO D.

& P.P.

inscriber

GEORGIUS ADAMUS HERFURTH
MISNENSIS.

THESIS I.

A B intestato (a) si quis decesserit, (b) primum
omnium, liberos suos, (c) heredes habet, (d)
modo justii & legitimi sint, (e) neque monstro-
si, (f)

ad int. inf.
de hered.
qua. ab
intest. &
segg.

(a) Quod quibus modis fiat, exponit Ulpianus in l.
l. pr. ff. de suis & legit. & Imperator in pr. Inf. de hered.
qua. ab int. si quis vel omnino testamentum non fe-
cerit, licet codicillos fecerit, arg. l. 8. §. 1. ff. de
jur. codicill., aut non jure fecerit omisis, scilicet solen-

A 2

nita-

nitatibus substantialibus (idem enim est non fieri aut non rite fieri. *arg. l. 6. ff. qui satisfd. cog.*) aut id quod fecerat ruptum est, puta natiuitate posthumi §. 1. *Inst. quib. mod. testam. infirm.* aut irritum factum, testatore capitis deminutionem passo §. 1. *Inst. d. t.* aut si ex testamento nemo heres extiterit; id est hereditatem non adierit, quo casu testamentum dicitur desertum §. 8. *Inst. de hered. qua ab intest.* Qui vero testamentum facere non potuit, veluti impubes, furiosus, prodigus, quanquam proprie non sit intestatus, cum intestatū esse sit privatio, quæ præsupponit habitum; pro talibus tamen eos accipere debemus, ait *Ulp. in d. l. 1. pr.* effectu nimirum inspecto quatenus hereditatem relinquunt tanquam ab intestato. Sicut & passim in iure intestati dicuntur *l. 18. §. ult. ff. ad L. Falcid. l. 4. §. 3. ff. qui per. tut. l. 6. C. ad SC. Tertull. l. 10. C. de legit. her. vid. Treutl. vol. 2. disp. 16. b. 1. lit. a. Hillig. ad Don. lib. 9. comm. c. 1. lit. 7.* Is quoque intestatus proprie dici non potest, cuius testamentum per querelam inofficiosi euersum est. Datur enim demum aditā hereditate & ante aditam hereditatem, ne quidem nasci dicitur querela *in l. 8. §. si conditioni 10. ff. de inoffic. testam.* quæ aditio hereditatis cum præsupponat validitatem testamenti utique intestatus decessisse dici non potest, cuius testamentum post mortem fuit validum, Ex accidenti tamen evenit, ut euerso & abolito testamento fiat intestatus quantum ad hereditatem, eaque deinceps à legitimis heredibus tanquam ab intestato capiatur *vid. Vult. ad d. pr. Inst. b. 1.*

(b) Quod præsumitur in dubio, & propterea successuri, id probare non coguntur, sed contra, testa-

mentum factum esse, probandum erit; Etiam si de-
cesserit quis in loco in quo frequentissime testamen-
tum fieri consuevit; multis enim modis fieri potest,
aliquem ex more recepto, qui in talibus necessitatem
non imponit, testamentum non condidisse. Cæterum
successio hæc ab intestato, in specie dicitur Legitima,
quatenus nimirum sola lege citra voluntatem d e-
functi expressam defertur; qua ratione successioni
testamentariæ opponitur in l. 3. §. 2. ff. pro Soc. Alias
& successio testamentaria non improprie dicitur legiti-
ma, quatenus lege 12. tabul. testamentariæ heredita-
tes confirmantur. l. 130. de V. S. & ita deferuntur à le-
ge non immediatè sed mediate, dum lex voluntatem
defuncti sequitur. iusta quoque dicitur hæc succes-
sio ab intestato, unde societate sic inita, ut si qua iusta
hereditas alterutri obvenit, communis sit, placuit
de hereditate strictè & propriè legitima, quæ iusta est,
id est ab intestato & ex debito quasi obvenit l. 7. ff. de
bon. damnat. tantum intelligendum esse; adeoque
testamentariam hereditatem alterutri sociorum ob-
venientem communem non fieri d. l. 3. §. 2. ff. pro soc.
varias utriusque legis conciliationes vid. ap. Fachin.
tit. 6. contrrov. c. 41. conf. Dn. Ungep. Exerc. 9. q. 2.

(c) Omni jure suffragante, divino, naturali, civi-
li, veteri ac novo, Prætorio, Saxonico &c. Nam ratio
naturalis quasi lex quædam tacita liberis parentum
hereditatem addicit, velut ad debitam successione[m]
eos vocando, ait Jctus in d. l. 7. ff. de bon. damn.

(d) Qui succedunt patri & matri, licet ad hujus he-
reditatem olim tantum ex SCro Orficiano admissi
fuerint t. t. J. de S. C. Orfic: cum jure civili quo matri

nec sui nec agnati erant à successione ejus excluderentur.

(e) Ex iustis nuptiis procreati, & iusto tempore nati sc. septimo mense *l. 12. ff. de stat. hom.* non completo tantum, sed incepto quoque; puta, post contractas nuptias die 182. *l. 3. §. ult. ff. de suis & legit. hered.* Qui dies 182. computatis in singulos menses 30. diebus conficiunt sex menses & 2. dies. Quod autem in singulos menses, quoties eorum in Legibus, statutis, contractibus & ultimis voluntatibus fit mentio, 30. dies computandi sint, nisi aliud expressum aut receptum sit, latè probat *Rauchbar. p. 2. q. 24. n. 10. & seqq. & num. 3. d. c.* calculo, secundum mensera luna rem qui est 29. dierum cum 12. horis apposto illos 182. dies aliter imputat, ut conficiant sex menses & quinque dies. Mense octavo post nuptias editus partus quamvis plerumque vitalis non sit (cujus quidem exempla contraria non desunt, testibus medicis) non tamen pro illegitimo habendus est, ita ut nec maritus audiendus sit, divortium petens ideo quod uxor octavo mense pepererit, licet probare velit, eum ante nuptias cum alio rem habuisse *Beust. de matrimon. q. 36.* nec statutis opificum quæ & parientem octavo mense & partum notant, comprehendatur. *Moll. lib. 3. semest. c. 28.* Et secundum hanc sententiam partum quinto post septimum mensera die editum, legitimum esse, ab Antecessoribus nostris pronunciatum fuit, teste *Förstero lib. 1. disp. 3. q. 4.*

Nono & decimo mense post mortem mariti partum legitimum nasei extra controversiam est *l. 29. pr. ff. de lib. & posthum.* Sed post 10. menses mortis natus, non habetur pro legitimo *l. 3. §. 12. ff. de suis & legit.*
quod

155
quod tamen de eo intelligendum qui sub finem un-
decimi mensis editus est; Nam sub initium ejus na-
tus, legitimus habetur. Et ita in consistorio & Dica-
sterio VViteb. pronuntiatur referunt *Beusl. d. q. 36. inf. Rancbb. d. q. 24. inf. adde Speckhan. cent. 1. q. 77. Et Arum. lib. 2. decis. in coron.* ubi sub finem recte monet
judicem, ut considerata persona & vita mulieris, &
priori tempore pariendi fideliter attento, consilioq;
medicorum adhibito de partu undecimestri statuatur.
Cui autem tribuendus sit partus, à muliere, quæ de-
functo marito mox alteri nupsit, nono post mortem
mense editus, an priori an posteriori marito, an utri-
que, an neutri, an ei ad cujus similitudinem & for-
mam propius accedit (*vid. Speckhan. cent. 1. q. 79.*) su-
pervacaneum hodie est disputare: cum nuptiis se-
cundis certa definita sint spacia. Et in terris hisce Sa-
xonis viduæ post annum demum, viduo post dimi-
dium à morte conjugis ad secunda vota transire li-
ceat: Ex Ordinatione matrim. Serenissimi nostri Do-
mini Electoris, c. 5. *in fin.*

(S) Contra formam humani generis nati, non si
membrorum officia vel ampliata sint vel deficient.
l. 14. ff. de stat. homm. l. n. §. 1. ff. de lib. & posthum.
Quamquam autem monstrosi aut prodigiosi partus
inter liberos non contumerentur *d. l. 14. alia* tamen
ratione parentibus prosunt ad evitandas nimirum
Legis Papiæ pœnas, quæ orbos liberis parentes, decima
parte eorum quæ in testamento iis relicta erant, mul-
tabat & Fisco applicabat. *vid. Hotom. in Indice LL. Rom. ver. b. Papiæ.* Non enim imputandum est iis qui qua-
liter potuerunt, statutis obtemperaverunt neque id
quod fataliter, accessit matri damnum injungere de-

bet,

bet, ait Jctus in l. 35. ff. de V. S. vid. Speckhan. d. cent. 1.
quest. 81.

de Successione legi-
timato-
rum ad-
optivorum
naturalium &c.

Th. 2. Succedunt quoque ab intestato liberi legi-
timati (a) adoptivi, (b) naturales tantum. (c) Imò &
Spurii interdum, (d) non item ex damnato coitu pro-
gnati, (e) non Spirituales (f).

(a) Et quidem per subsequens matrimonium S.
ultim. J. de Nupt. S. 2. J. de hered. qua ab intest.
Qui modus legitimandi potentissimus est: & vitium
omne nativitatis præcedentis purgat, ut qui antea
sunt geniti post contractum matrimonium legitimi
habeantur c. tanta X. qui fil. sint legit. liberis naturali-
bus & legitimis simul per omnia pares, cum quibus
ex æquo succedunt, non tantum in allodialibus ve-
rum & in feudalibus ex generalitate d. c. tanta quod
procedit licet concessum sit feudum Vasallo pro se &
liberis legitimè natis vor sich vnd seine Erben ge-
bohrne Leibes leibns Erben / Quæ sententia non
tantum in Camera Imperiali verum etiam in Judiciis
Saxonis recepta, præjudiciisque plurimis firmata
est testibus Mynsing. cent. 5. obs. 42. Hartm. Hartmanni
ii. 34. obs. 6. conclus. 1. Schneidvv. in Epitom. feud. p. 6.
c. 3. n. 14. Hartm. Pistor. lib. 2. quest. 41. n. 37. Nec ever-
tit hanc sententiam generalitasd. vers naturales 2. F. 26.
si quidem restringenda illa est ad eos qui post mortem
patris fiunt legitimi. Agit enim feudista tantum ibi-
dem de casu, quo de feudo defuncti contentio fuit in-
ter Dominum & agnatos Vasalli, uti in rubrica innuit.
Decisionem itaque in d. vers. ad eundem casum diri-
gere voluit, quo, defuncto Vasallo cum de successio-
ne querebatur, naturales, adhuc extabant quos postea
legitimos fieri contigit. Et hos successionem feudi
nec solos nec cum aliis admitti ait, quæ ipsa formula
loquen-

loquendi argumento est ad legitimatos per rescri-
ptum principis respexisse Feudistam, in quibus Jure
civilis hisdem verbis distingui solet, an soli sint, an cum
aliis legitimis concurrant. *Novell. 89. c. 9. & 11.* Ad
legimatos autem per subsequens matrimonium so-
la generalitas, præter mentem Feudistæ extendi non
debet. *Vid. Arum. diff. feud. 6. d. 20. Hanon. diff. Inst.*
12. d. 6. Dr. Ungep. Exer. 9. q. 6. Alter legitimandi mo-
dus à Theodosio introductus *l. 3. C. de nat. lib. Novell.*
89. c. 2. dicebatur olim per Oblationem Curia, quâdo
scilicet vel Pater filium Naturalem etiam justis liberis
extantibus *l. 9. §. ult. C. de Natural. lib.* vel filius natu-
ralis se ipsum in casu non extantium justorum libe-
rorum *Novell. 89. c. 2. §. 1.* offerebat curia; loci, unde
pater ortum habebat, ad capeffenda mûnera municipi-
palia, quæ, cum nemo facile subiret, placuit ita invita-
ri naturales oblato proemio legitimæ nativitatis *vid.*
l. 3. l. 4. C. 9. & passim C. de natural. lib. Male autem
Accursius, & alii oblacionem curia; interpretantur
de adscriptione vel assumptione in servitium vel mi-
nisterium Principis aut Præsidis: Nullibi enim id re-
peritur in jure, sed semper curia, curialis fortunæ,
curialis conditionis fit mentio. *dd. loc.* Quæ Curia
non Principis intelligitur, sed ea quæ in municipali-
bus civitatibus est. Unde decuriones dicebantur, hinc
& alia officiorum nomina in municipiis frequentia.
Duumviri, defensores civitatum, quorum illi Con-
sules Romanos, hi tribunos plebis referebant. *vid.*
Donell. lib. 2. comm. c. 21. ibique Hillig. Hoc autem cu-
riarum genere sublato, etiam ipse hic modus legiti-
mandi cessat. Olim vero effectus ejus quoad succes-
sionem hic erat, oblatus à patre, vel filia curiali nup-

tum locata *Nov. 89. c. 3. in fin.* Soli patri cui tantum
legitimi fiebant, succedebant non ascendentibus, de-
scendentibus vel collateralibus patris *d. Nov. 89. c. 3. § 4.*
Tertius legitimandi modus hodieque una cum
primo illo receptus, fit per rescriptum Principis &
tantum procedit, si pater justos liberos non habeat. *d.*
Nov. 89. c. 9. His enim existentibus Legitimationi
locus non est regulariter, nisi Princeps clausulam ad-
jecerit, *non obstante quod liberi legitimi super sint.* Quod
si post factam legitimacionem justos liberos ex matri-
monio susceperit Pater, non rescinditur legitimatio,
licet ad eum casum res devenerit, à quo initium cape-
re non potuit *l. 85. ff. de R. J. &* æquiparantur, qui
sic legitimi sunt, legitimè natis, non tantum quoad
patriam potestatem & familiam (ut Tiraquellus opi-
natur: liberos justos postea natos succedere soles),
Verum etiam quoad successionem, quæ potissimus est
Patriæ potestatis effectus. In feudis tamè sic legitimi
non succedunt. *Dd. comm. in d. c. un. vers. naturales 2. F.*
26. nisi in specie ad feudum quoque legitimi, idque
instrumento investitura insertum fuerit. *Mysing.*
cent. 5. obs. 42. ad quod consensu agnatorum opus est
in feudo antiquo. Et Imperatorem Maximilianum
Secundum in præjudicium agnatorum, ad feuda le-
gitimare nunquam voluisse, refert. *Gail. 2. obs. 145. in*
fin. Formulam diplomatis Imperatorii quo filius na-
turalis legitimatus est vide apud *Schneidovv. in Epit.*
feud. p. 6. circa fin. Wir haben mit N. seiner vneh-
lichen Geburth halben gnädiglichen dispensi-
ret vnd solche macul vnd verschmeylung von
ihm genommen / die gantz auff gehet vnd ab-
gethan / vnd ihn an die würde Ehlliches stan-
des

des erhebet vnd geeblüget / etc. gleicher weise
als wenn er von dem stamne der N. ehlich ge-
bohren / etc. ubi in sequentibus in specie legitima-
tio ad feuda continetur.

(b) Modò tempore mortis sint adoptivi. §. 2. *J. de
Adopt. §. 14. J. de her. que ab int. l. pen. C. de adopt.*, Jus
enim succedendi ab adoptione depèdet, qua cessante
& soluta per emancipationem, illud quoque cessat, &
emancipatus tanquam extraneus in patris quondam
adoptivi bonis nihil juris habet. Aliud est in iis, qui
ab ascendentiis aliquo adoptati fuerunt. Hi licet ab
eodem post mortem patris naturalis emancipentur,
non tamen ab ejusdem, ut nec à patris naturalis here-
ditate excluduntur, *vid. Harpr. in comm. Inst. ad b. c.
n. 244.* Sane in feudis adoptivos succedere non posse
clarissima Feudista assertio est *inc. un. vers. adoptivus.
2. F. 26.* quod interpp. *ad d. vers. communiter etiam*
ad arrogatum extendunt, ut nec is Quartam, quam
ipsi ex bonis arrogatoris. D. Pius assignavit §. 3. *Inst.
de adopte.* ex feudo petere possit. Statuto tamen con-
suetudine, pacto aut privilegio Principis arrogatio-
nem vel adoptionem ad feudum, consensu agnato-
rum in feudo antiquo, confirmantis, quin succedant
adoptivi dubium non est. *vid. post alios. Gotthofr.
Ant. d. disp. Feud. 5. 0. 6. lit. B.*

(c) Ex concubina suscepti, qui non extantibus liberis
aut uxore justà; succedunt in sextantem s. duas un-
cias Paternæ substantiæ, (nam in bonis aliorum a-
scendentium nihil juris habent *l. ult. in fi. C. de natur.
lib.*) cum matre partiendas, ita ut quotquot sint liber-
ri, unius ex illis portionem mater habeat. Extante
autem uxore legitima, aut liberis justis: liberi natu-

tales prorsus excluduntur: & saltem alimenta ex bonis patris arbitrio boni viri accipiunt, *Novell. 89. c. 12. §. 6. Auth. licet. C. de natural. lib.* Id quoque requiritur, naturales hosce ex una concubina, quæ sola patri affectu indubitato conjuncta erat, procreatos fuisse. Nam si priori concubina super induxerit alias, in totum excluduntur concubina & liberi, idq; in odium effusa concupiscentiæ. cum nec concubina sint tales mulieres sed fornicariæ. legem autem non domus luxuriantibus sed pudicis ait *Imp. in d. Novell. 89. c. 12. §. 5.* Aliud est, si de hereditate matris quaratur. Hinc enim, etiam si illustris sit, ut & ascendentibus maternis succedunt liberi naturales, cujuscunque gradus sint. Sive alii legitimi extent, sive non, *l. 2. l. 8. ff. unde cogn. §. 3. Instit. de SC. Orfic. l. 5. inf. C. eod. tit.*

(d) Ex publica meretrice, quæ vulgo se prostituit, procreati, unde & vulgo quæsi vel concepti dicuntur *§. pen. Inst. de Nupt.* Hi patri non succedunt, quia nec patrem habere intelliguntur, & Pater iis incertus est *d. §. pen.* matri tamen, quæ semper certa est, succedunt, nisi illustris sit, in mulieribus enim ingenuis & illustribus, quibus castitatis observatio præcipuum debitum est, nominari spurios satis injuriosum satisque acerbum ait *Imp. in l. 5. C. ad SC. Orf.*

(e) Sive incesto & nefario complexu & quidem scienter, non ex errore contracto *vid. l. 4. C. de inc. nupt.* qui ne quidem naturales sunt nominandi, omnis paternæ substantiæ indigni beneficio, ut nec alimenta ipsis debeantur à patre *Auth. Ex complexu C. de incest. nupt. Novell. 89. c. ult.* Quæ Novella cærior est quam ut in dubium vocari possit, quod facit *Connan. lib. 8. serm. c. 6. n. 5. in fin.* Certam potius hanc Juris civilis
San-

558
Sanctionem, rationibus confirmat & ab iniquitate defendit *Gregor. Lopez. animadvers. Jur. civil. c. 32.* cui in eo non assentimur, quod iure can. contrarium non inductum, sed Jus civile potius approbatum esse contendit *in c. per venerabilem 13. X. qui filii sint legit. quem & sequitur. Trentl. vol. 2. disp. 16. h. 3. inf.* Nam *in d. c. 12.* saltem refert Pontifex rigorem Juris civilis, quod nimirum seculares Leges talibus liberis ex damnato coitu procreatis, etiam alimenta negent. non autem approbat; quin potius contrarium & à iure civili differens expresse statutum est *in c. cum haberet 5. X. de eo qui dux in matrim. quam poll. quem textum vix de monitione saltem intelligere licebit, ut vult Lopez d. loc. cum Pontifex ibidem sollicitudini Episcopi, sive quarentis injungat. ut liberis illis adulterinis ab utroque parentum, secundum quod suppetunt eis facultates necessaria subministrentur. Et hæc æquitas Juris Canonici non tantum in suo foro, quod nec ipse Lopez. difficitur. verum etiam alibi in Imperio observatur & secundum eam Consistoriales in terris Saxonieis pronunciare, testatur *Beuf. de matrim. cap. 60**

(f) Quia cognatio Spiritualis Canonistarum per Levationem ex Baptismo. Nec non per dationem sive collationem baptismi & attestationem contracta. (Unde novem propinquitatis species commenti sunt *Hostiens. & CC. comm. ad. rubr. X. de cognat. Spirit.*) neque in nuptiis attenditur (dudum abolita Justiniani constitutione *in l. si quis alumnam 26. C. de nupt. Wesenb. Parat. ff. de Rit. nupt. n. 4. in fin.*) neque in successioneibus, cum cognatio illa ut ait *Panorm. in c. 6. X. qui fil. sint leg.* in spiritu consistat, & ad bona core-

poralia extendenda non sit. Hisce à successione pro-
hibitis liberis rectè annumerantur perduellium sive
læsa majestatis reorum liberi §. 5. *Inst. de hered. qua
ab intest. l. 5. C. ad L. Jul. Majest.* nec non Apostatæ
& hæretici qui & testamentaria & ab intestato delata
hereditate sunt indigni, eaq; liberis cæteris aut agna-
tis orthodoxis. aut his deficientibus Fisco cedit *vid.
l. 3. C. de Apostat. l. 4. §. 2. l. 19. pr. in fin. l. ult. Et Auth.
credentes, Auth. Gazaros. C. de hæret.*

Th. 3. Neq; differentia constituenda est inter libe-
ros ratione nativitatis (a) sexus, (b) Suintatis (c) con-
ditionis, (d) ordinis nascendi, (e) & gradus (f).

(a) An jam nati sint, an nascituri, sive posthumi. Id
est post mortem patris nati, hi enim omnino succe-
dunt cum cæteris liberis etiam de jure veteri §. 2. *Inst.
de hered. qua ab intest.* quod ex ipsa L. 12. tabul. dedu-
cit Jctus *Ulpian. in l. 3. §. 9. ff. de suis Et legit.* Nec in
allodialibus tantum, sed & in feudalibus succedunt.
*vid. Schurer. de success. ab intest. tit. de descend. suc-
cess. reg. 1. spec. l. ampl. 2.* dum tamen vivos eos natos
esse probatum fuerit, per testes ad minimum duos, aut
etiam mulieres in partu præsentis. veteri illo modo
Saxonico probandi nativitatem posthumi per qua-
tuor viros & duas mulieres parturienti adstantes
Landr. lib. 2. art. 33. hodie abrogato, ita ut nec opus
sit nascentis aut nati vocem intra 4. parietes domus
auditam esse, quod olim requirebatur *Lehnr. c. 20.
vid. Schneidvv. ad §. 3. Inst. de bon. poss. n. 10.*

(b) An filius vel filia, Aequaliter enim succedunt
parentibus, exceptis tamen feudis & de jure Saxonico
pecunia composititia *Mangeldt oder Wehrgeldt*
quam homicida poenæ loco solvit, rebus expeditoriis
& gera-

179
& geradicis Deergewette vno Gerade / è quibus
illa filii præcipue sunt, regulariter, (vide tamen,
quoad pecuniam compositam *Moller. ad constit. 11.*
p. 4. n. 5.) hæ filiabus *Landr. lib. 1. art. 27.* filiis non i-
tem, nisi sint clerici, *Landr. lib. 1. art. 5.* quo Jure etiam
nostrarum Ecclesiarum Pastores, gaudent *vid. Gold-*
beck. in tract. de Gerada de success. descend. n. 17. Berlich.
decif. 48. In feudis successio filiorum est regulariter *c.*
1. F. 3. c. un. 1. F. 8. pr. & §. 2. & passim, non filiarum,
nec aliarum faminarum, nisi feudum sit foemineum
id est à foemina primitus acquisitum *Weiber of*
der guncellehn. aut pacto investituræ, statuto vel
more Regionis receptum sit, ut faminae succedant
in quibus casibus foeminae succedunt in feudis non
quidem una cum filiis aliisque à primo acquiren-
te descendentibus masculis (nisi pacto investitu-
ræ aliter cautum sit, ut unà cum illis succedant,) sed
demum deficientibus iis *c. un. 1. F. 8. §. 2.* Semel ta-
men à masculino exclusa foemina, non in perpetuum
exclusa censetur sed extincto masculino, Jus succeden-
di cum effectu nanciscitur, sicut in allodialibus, cum
à præcedente gradu removeretur, vel prohibetur po-
tius posterior, non vero in totum excluditur, quin po-
tius obstaculo illo remoto subintrat ipse & succedit.
Et hæc omnino mens & intentio fuit, tum primi ac-
quirentis, tum domini concedentis tale feudum, fa-
minam nimirum ab extante masculino excludi quidē,
vel rectius prohiberi tamdiu à successione. Eo autem
extincto admitti. *c. un. 1. F. 8. §. 2. c. un. 2. F. 17.* de tex-
tu huic sententiæ nostræ maxime adversario. *in c. un.*
1. F. 6. §. 1. videndi sunt Feudista: & *Hartm. Pistor. lib.*
2. q. 36. Heig. p. 1. q. 26. (ubi in Collegio nostro Anteces-
sores

ores ita pronunciaſſe refert) *Finckelb. diſp. Feud. 6. q. 27. Niell. diſp. feud. 5. 6. 4. lit. c. Zabel Exerc. feud. 6. d. 2. lit. f.* Cæterum inæqualitatem inter filios & filias in allodialibus induci, ut nimirum filii tantum, maxime in immobilibus ſuccedant, filiabus excluſis, nec ipſi Deo diſplicuit, in Politia Moſaica *vid. Num. c. 27. verſ. 8.* nec parum ad conſervandum familiarum ſplendorem conducit; Et ita quibusdam in locis circa prædia & avita bona obſervatur: Erat & olim inter deſcendentes ex maſculo & femina differentia. Et vetuſtas ex maſculis progenitos plus diligens, nepotes quidē vel neptes ex his deſcendētes primo loco ſuccedere jubebat; nepotes autem ex filiabus deſcendentes, inter cognatos numerans, poſt agnatos demum vocabat. Poſtea conſtitutionibus Divorum Principum Valentiniani Theodoſii & Arcadii cum nepotibus ex maſculo, uno quidem gradu & ordine admittebantur, cum deminutione tamen tertiæ partis, id eſt, ut minus tertia parte acciperent, quam mater eorum vel avia fuerat acceptura *vid. §. ult. Inſt. de hered. que ab Inteſt.* Verum ſublata eſt de jure noviffimo hæc differentia, & ex æquo ſuccedunt hodie nepotes ac ulteriores ſive ex filiis deſcendant, ſive ex filiabus *Nov. 118. c. 1.* Illud addendum eſt de Hermaphroditis ſive androgynis; de iis circa ſucceſſionem ſtatuendum eſſe ſecundum qualitatem ſexus incaleſcentis ſive pravalentis. *l. 10. ff. de ſtat. hom. confer. l. 15. §. 1. de reſtib. C. Vult. 1. de feud. c. 9. n. 61.*

(c) An ſui vel emancipati, olim ex *n. tab.* tantum ſui heredes ſuccedebant *§. 1. Inſt. de hered. que ab Inteſt. Inteſtatorum hereditates primo ſuorum heredum, velint nolint ve ſinto.* Et emancipati jure civili nihil

juris habebant in hereditate Patris præterquam quod
Prætor naturali æquitate moruseis bonorum posses-
sionem Unde liberi, dabat §. 9. *Inst. d. 1.* de jure novo
autem suitatis & emancipationis differentia sublata e-
mancipati etiam Jure civili cum suis æqualiter suc-
cedunt. *Novell. 118. c. 1.*

(d) An Laici vel Clerici, nam nec hos, qui sanctimo-
niale conversatione elegerunt, ab hereditate Parentum
testatorum vel intestatorum excludi voluit Justinianus
in l. pen. §. 1. C. de Episc. & Cler. Consentit jus Sax. Landr.
lib. 1. art. 5. Monachi vero monasterium ingressi,
ipso ingressu se suaque dedicant Deo & monasterio
acquirunt omnia, ita & nec Domini rerum sint, nec
testari de iis possint. *Auth. ingressi C. de SS. Eccles. Ju-*
re Sax. verò ab allodiis & feudis excluditur mona-
chus; er hat sich von Landrecht vnd Lehnrecht
geleget/ ait Saxo Landr. lib. 1. art. 25. In feudis,
clericorum successio nulla est *c. un. 2. F. 26. vers. quò*
clericus c. un. 2. F. 30. & 36. cum defierit esse miles se-
culi, qui factus est miles Christi, nec beneficium per-
tineat ad eum, qui non debet gerere officium, ait Feu-
dista *in c. un. 2. F. 21. in fin.* Nec admittitur Clericus, e-
tiam si per substitutum servitia præstare velit, ob gene-
ralitatem dd. textuum. qui Clericum simpliciter à
successione remouent & in primis *in d. c. un. 2. F. 36.* Cle-
ricus & Foemina quantum ad successionem compa-
rantur, Jam foemina remouetur à successione feuda-
ti, licet per substitutum servire velit, Idem ergo de
Clerico dicendum erit. maxime cum limitatio illa de
servitiis per substitutum præstandis nullibi in Jure
feudali reperiatur. *Vid. Hartm. Pistor. lib. 2. q. 33. Finc-*
kelthus. di p. Feud. 6. q. 16. ubi Cubachium dissentien-
C. tem

tem prolixè refutat. Sane D. Electori Augusto contra generalem & Juri communi feudali consonam dispositionem Juris Saxonici *Candr. d. art. 25. lib. 1. & Lehn. c. 2. pr.* aliter placuit, qui *p. 3. constit. 28.* Clericos ut & Monachos votum & habitum monasticum deponentes & monasterio excedentes ad successione feudalem admittit, si per substitutum servitia expediant, multoque minus, Ordinis Personas & milites Hierosolymitanos à successione feudali excludendos esse voluit *in d. const. 28.*

(e) An primogeniti, an posteriores; quanquam illorum; saltem in feudis Regalibus; quæ divisionem aspernantur. *c. un. 2. F. 55.* & hodie, fere tantum in Electoratu seculari potior sit conditio *Aur. B. t. 7.* Ex qua successio in dignitate Electorali cum annexis feudis ad solum primo genitum filium Legitimū Laicum & idoneum pertinet, exclusis fratribus cæteris, quibus vel certa ditionis portio vel quantitas pecuniæ ad alimenta Principe digna assignatur. *vid. A. B. t. 24.* Ita & Josaphat Regnum Joram filio primogenito transcripsit, cæteris aurum argentum & preciosa cum civitatibus dedit, *2. Chron. 21. vers. 3.* Et tales hodie dicuntur *abgefunden Herrn* à Gallorum vocabulo, A pennage, quasi ad panem i. e. sustentationem data portio. *vid. Besold. in Colleg. Polit. disp. 6. class. n. 25.* Nec tantum in Electoratu seculari verum & in regnis hereditariis, & Ducatibus quibusdam Imperii, Jus primogenituræ obrinet. Qualia exempla recenset *Anton. Coler. de Jure Imp. Rom. d. 6.* Quamquam de consuetudine dividi passim videamus Ducatus aliaque Regalia, tum quoad administrationem, tum quoad bona & dominium, quod

quod patum è re Imperii esse censet. *Gail. lib. 2. Obs.*
153. n. 2. adde Wurmser. Exerc. 3. P. 2. l. 14. Quanam a-
pud Judæos prærogativa primogenitorum fuerit
in capiendo duplicato cibo, dupla portione hæredi-
tatis. in sacrificiis præfratribus offerendis & aliis. vide
post alios *Arnold. Engelbrecht de success. in Elect. Et Jur.*
primogen.

(f) An sint liberi, an nepotes & ulteriores. Nam Jure
repræsentationis ad avitam hereditatem simul perve-
niunt, in stirpes tamen, non in capita. ita scil. ut duo
vel plures nepotes ex uno filio, in patris sui locum suc-
cedendo tantum habeant, quantum filius aut cæteri li-
beri superstites, videmq; in ulterioribus descenden-
tibus observandum est, ut quot sunt stirpes tot fiant
portiones, inter plura capita sive plures personas æ-
qualiter dividendæ §. 6. *Instit. de hered. que ab intest.*
Ipsam autem Jus repræsentationis in linea hac de-
scendente, non saltem ad pronepotes, quorum exem-
pli tantum causa sit mentio in d. §. 6. sed in infinitum
porrigitur adde §. ult. *Instit. eod. tit. in fin. Novell. 118.*
c. 1. cum & ratio Juris repræsentationis, quod pater &
filius una sit persona, in omnibus omnino descenden-
tibus, qui patrem semper referunt ac repræsentant lo-
cum habeat, omnesque descendentes cujuscunque
gradus sint, generali appellatione liberorum veniant.
Vid. Dn. Ungep. Exerc. 9. q. 7. in N de quo & infra.

Th. 4. Primogenitus autem habetur, qui primùm
natus est, (a) licet antè Regnum vel Regale feudum à
Patre acquisitum, (b) Jusque succedendi ad descen-
dentes suos transmittit, (c) Secundo genito exclu-
so. (d)

*Quis Pri-
mogenitus*

(a) Ita enim ex Hieronymo Pontifex definit pri-
mo

mo genitum in c. Joseph. 5. X. d. V. S. in quo præterea recte notatur, primo genitum dici, qui primus natus est, etiam si nullus sequatur eum. Quod si gemelli eodem tempore nascantur is primo genitus est, qui prior egressus est quale Exemplum *Genes. 25.* in geminis illis vita & fide disparibus Esavo & Jacob. Si & de egressu non constet satis, sorte res decidatur. (Sortes enim in talibus, si absit divinatio, prohibita non sunt *arg. l. 14. ff. de Judic. §. 23. Instit. de leg.*) Idque potius est, quam ut, vel robustiorem, vel formosiorum, vel utrumque admittamus, vel gratificationi Judicis, vel Electioni patris locum demus.

(b) *arg. l. 5. de Senat.* in qua æque filius Senatoris dicitur quem pater, ante dignitatem Senatoriam susceperat, ac ille qui à patre Senatore susceptus erat; quãquam, quoad certos quosdam effectus interdum filius ante dignitatem natus; supervenientis paternæ dignitatis commodis & privilegiis non fruatur, qualis casus specialis est in *l. ult. C. de Decur.* in quo filius ante dignitatem patris curiæ oblati: subsecuta dignitate paternæ, in præjudicium Fisci, à nexu Curia liberari nequit; *Lex n. C. de dignit.* quæ alias opponi huic sententiæ solet, eam potius confirmat, uti ostendit *Duaren. lib. 2. disp. annivers. c. 29.* Et ratio d. l. quod paternos honores invidere filiis non oporteat, tantum ad casum in verbis initialibus propositum, de filiis ante susceptam dignitatem editis quadrat, cum de filiis patre Senatore natis dubitari non possit, quin sint Senatoris filii, idque nominis non ex æquitate saltem, ut in priore casu, sed ipso jure suo obtineant. nec pater Senator efficere potest, quo minus ex se legitimo prognati filii Senatorii dicantur. *Conf. Wurm. Exerc. 2. Jur.*

2. *Jur. P. D. 15.* Novimus quidem è privatis Legibus Bartolo vel Baldo, publica hæc. ad statum Regni vel Imperii pertinencia decidi non debere, quod graviter urget. Autor *der Donawerthischen* information. Interim si fundamenta ex jure privato petita ad decisionem dubii cujusdam in jure vel statu publico emergentis deducere nos possint; averfari illa temere non convenit. quin potius facta similitum collatione eadem utrobique tenenda decisio est, nisi vel aliud in Jure publico definitum expresse reperiatur: vel applicata decisione privata, absurdum aliquid aut periculosum in publicum statum inferatur. Quod certè non evenit, licet Exemplo filiorum patre nondum Senatorum natorum; dicamus in Regnis etiam aliisque feudis & dignitatibus Regalibus, in quibus Juri primogenitura locus est, filium editum ante Regnum, Electoratum, vel aliud feudum Regale, à patre acquisitum; alteri præferri, qui patre Rege vel Electore natus est. Contrarium in Jure publico nullibi decisum, nihil inde in publicum iniqui aut periculosi; Sana omnia & justa. Primogenitus itaque talis legitime natus ut privilegiis & prærogativa sua secure gaudeat, ratio & observantia flagitat. Filiatio enim, & sic illa quoque cui primogenitura adheret est à patris substantia, non ab ejus qualitate; Qualitas non generat, sed generatum cognominat. præferatur primogenitus, quia, primus Patris sui, non quia primus, Patris Regis aut Electoris filius est. Firmat idem observantia, tum antiqua, inter Artaxerxen & Cyrum, tum Novissima inter Christianum II. & Johannem Georgium Serenissimum Electorem nostrum. Artaxerxes ante Regnum à Dario quaesitum natus.

tus; Christianus II. vivente adhuc Avo, Augusto; Anno 1583. natus, Johanni Georgio qui Patre Christiano 1. Electore, Anno 1585. editus erat in successione prælatatus est. *vid. Horom. Illust. quæst. 2 & plures alios allegatos ab Harpr. pr. Instit. de hered. quæ ab int. n. 150. & seqq. & VVurms. d. Exerc. 2. §. 15.*

(c) Hæc quæstio, An filius vel nepos primogeniti patrum excludat vehementer hinc inde agitata fuit, & suffragatores utrinque suos invenit, adeo ut Baldus, qui pro nepote decidit, *in l. cum in antiquioribus C. de jur. delib.* post varia hinc inde relata argumenta dicat, solvat Apollo. Nos pro filio sive Nepote stare non dubitamus. Eum, etiam in illo casu quod primogenitus Patre vivente, mortuus est, Patruo tamen præferri; Nā jus primogenituræ ab ipso nati vilitatis momento ita quæsitū primogenito est. ut postea natos confestim excludat, nec personæ ipsius tantum, sed toti lineæ suæ in qua semel radicatum est fortissime & perpetuò adhæret, nec cum persona ejus extrinquitur, sed ad descendentes ordine successivo, velut ex traduce transmittitur; facit, quod jus primogenituræ cedi potest. quicquid autem est cessibile, id ad heredes etiam est transmissibile & spes quoque transmittitur, si certa sit radicata & invariabilis *vid. Mynsing. cent. 3. obs. 23.* Idemque confirmat egregie A. B. tit. 7. quæ patrum tunc demum succedere sancit, si primogenitus absque legitima & Laica prole decesserit: quod fieri non intelligitur, nisi lineam primogeniti in totum extincta, siquidem & Jus primogeniti, nunquam vacasse censetur.

(d) Qui demum admittitur, deficiente omni lineam primogeniti. *vid. Horom. q. ill. 2. 3. 4. Dan. Orton. de J. public. 17. VVurms. d. Exerc. 2. §. 16.* qui complures alios allegant.

563
legant. hancq; sententiam totius Orbis Christiani cō-
suetudine receptam esse, eamque quotidie practicari
dicunt. Et hoc Jus primogenituræ, filio vel ejus nepoti,
pater auferre vel testamento alium præferre nequit,
cum Jure divino, naturali & publico ei competat. Et
Jacobæam ordinare primogenituram secta temporū
nostrorum non patitur, ait quidam; nisi id fiat consen-
su primogeniti: Ita Fridericus Elector Brandeb. Fri-
dericū secundogenitum Johanni primogenito non ni-
si consensu ejus requisito præferre potuit *vid. Anton.
Coler. de jur. Imp. Rom. l. 51.* Quod si primogeniti linea
quoad masculos in totum extincta sit, secundogeni-
tus ejusque linea succedit, ita ut nepos aliique ex se-
cundo genito descendentes, licet remotiores, præ-
ferantur, tertio genito; cum tot intelligantur esse
Protogeniæ, quot sunt lineæ & una alteri quodam-
modo substituta esse censeatur, nec enim, natura, quæ
lineas fecit; saltum facit, sed ordine procedit. *Vid. Be-
sold. in Colleg. Polit. class. 1. disp. 6. l. 32.* ubi tamen re-
cte addit: Non est meum in præsentiarum deter-
minare, sed determinet Rex, qui potestatem habet
determinandi dubia occurrence Juristis.

Th. 5. Post liberos parentes succedunt (a) æquali *De succes-*
ter (b) & indistinctè, (c) de Jure civili novissimo (d) *sione ascen-*
quidem una cum fratribus & sororibus germanis (e) *dentura.*
eorumque liberis (f) de Jure moderno, soli (g).

(a) Turbato mortalitatis ordine parentes dicun-
tur succedere liberis *l. 15. pr. ff. de inoff. test.* illorum-
que votum unicum est, liberos post fata sua supersti-
tare. &, ut euntibus ordine fatiis, (Penelopes ad Ulyf-
sem de Telemacho suo dicebat.) Ille meos oculos cō-
primat, ille tuos. Unde in Jure nostro tristis appella-
tur suc-

tur successio, §. 2. *Inst. d. §. SC. Terryll.* & luctuosa hereditas in *l. ult. C. de instit. & substr.* quæ ipsa miserationis ratio parentes ad successionem liberorum: sicut hos naturæ simul & parentum commune votum ad illorum successionem admittit *l. 7. §. ult. ff. si tab. testam. nulla extab.* Olim pater tantum succedebat exclusâ matre *l. 2. §. objicitur 15. ff. ad SC. Terryll. l. 2. C. eod. §. 3. Inst. eod.* Imo antiquissimo Jure, quo patri à liberis in potestate constitutis omnia acquirebantur, bona illa retinebat, ut propria, nullo jure successionis attento. bona quoque castrensia & quasi castrensia filiorum propria, Jurè peculii capiebat, non successionis *l. 2. ff. de castr. pecul.* Solis liberis contracta fiducia olim, postmodum sine ea simpliciter emancipatis succedebat *§. ult. Inst. de legit. agnat. success. l. ult. C. de emancip. liber.* & quidem solus, mater enim Jure civili non succedebat; Sed Prætor eam ad bonorum possessionem ex cap. unde cognati vocabat, *pr. Inst. de SC. Terryll.* Postea Scito Terrylliano cautum fuit, ut mater ingenua trium liberorum Jus habens, & libertina quatuor, iis intestato defunctis succederet & quidem post certas personas *§. 3. Inst. d. t.* quam conditionem de numero liberorum requisito, cum matri nihil imputari queat, rectè sustulit Justinianus *§. 4. Inst. de Scito Terryll.* & constituit, sufficere, si vel filium vel filiam ediderit, de cujus de successione quæritur. Plenissime autem prospexit eidem matri in *Novell. 118. c. 2.* ut una cum patre succedat æquis partibus, in allodialibus tamen, non in feudalibus. Nam in feudis nec ejus nec Patris & ascendentium successio ulla est, *c. un. 2. F. 20.* nisi vel pacto investituræ cautum vel more Regionis receptum sit, ut filio sine liberis masculis mortuo

569
tuo, feudum in favorem filii refutaverit. isque sine
mascula prole decesserit, tunc enim ad patrem redi-
bit feudum. *Mynsing. cent. 3. obs. 93.*

(b) In stirpes, modo in pari gradu sint, licet diver-
sa linea. *VVes. in π de gradib. n. 12.* iis non extantibus
ulteriores ascendentes succedunt secundum gradus
prærogativam; sive paterni sint sive materni, sive pa-
res numero sint, sive dispares, semper tamen succe-
dunt in stirpes ita ut medietatem alteram omnes à
matre ascendentes, quoscunque eos utrobique
inveniri contigerit. *d. nov. 118. c. 2. Auth. defun. C. ad SC.*
Terryll. Jus autem representationis in linea ascende-
nte locum non habet, cum contra naturam sit ut avus
representet patrem, suum filium, tanquam ab illo ge-
nitus, ait *VVesemb. d. loco n. 15.*

(c) Non attento, an à patre vel matre bona acqui-
siverint. Sive, an ex paterna an ex materna linea, bo-
na provenerint, ita scil. ut paternis ascendentibus pa-
terna cedant, maternis materna, sed generaliter & si-
ne distinctione, unam substantiam sive hereditatem,
ejusdemque duas medietates fieri voluit Justinianus,
ut inter parentes ejusdem gradus ex æquo dividatur
hereditas *d. Nov. 118. c. 2. vers. si autem Bald. in Auth.*
defuncto C. ad SC. Terryll. Coler. decis. 47. n. ubi JEtos
Lipsenses Mynsing. cent. 6. obs. 54. ubi Camerales ita
pronuncialle refert, rejecta Bartoli in *Auth. ita-*
que C. commun. de success. sequacium opinione, qui
distinctionem bonorum observari & E. gr. relicto a-
vo paterno, & avia materna avum solum in bona pa-
terna aviam solam in materna succedere voluerunt.
vid. Valent. Forster. de success. ab intest. lib. 3. de succef-
sione ascendent. concl. 4. Fachin. lib. 6. contro. c. 4. 6°

D

plu-

plures hinc inde allegatos ab Henon. *diff. Instit. 12. 6. 7.*

(d) Nam de Jure vet. à Germanis excluderentur & tunc demum ad parentes bona liberorum pertinebant, si intestati decesserint nullis liberis vel fratribus superstitibus *pr. Inst. quib. non est perm. fac. test. l. ult. C. commun. de success.* de Jure Nov. vero Germani nec patrem, nec avum excludunt. Avum à fratre utrinque conjuncto excludi, quondam opinatus est. *Jacobus Bekis. in d. Nov. 118. c. 2. vers. si vero.* Sed repudiata hac sententiâ, contrarium communiter placuit. avum una cum fratre ad successionem admitti. idque satis aperte confirmatur *in d. vers. si vero.* In quo Imperator fratres & sorores ex utrisque parentibus defuncto conjunctos cum proximis gradu ascendentibus ad successionem vocat: Jam patre non extante: Solus avus, quem gradu nemo antecedit proximus est *l. 92. ff. de V. S. vid. Fachim. lib. 6. controv. c. 7. Henon. d. diff. 12. tb. 8.*

(e) Id est utrinque conjunctis defuncto; successio autem fit in capita, id est pro numero personarum, ut & ascendentium & fratrum singuli æqualē habeant portionem *d. Nov. c. 2. vers. si vero.* Et quamquam olim, cum fratres utrinque conjuncti parentes antecederent ususfructus acquisitæ hereditatis penes eos remanserit. id ipsum tamen abrogatum est *in d. c. 2. ne pater ullum usum ex liberorum portione vindicare sibi audeat.* Siquidem pro hac usus portione, partem hereditatis liberorum propriam sibi habent parentes *per d. Nov.* Cæterum dum Iustinianus *in d. c. 2. pr.* parentes omnibus ex latere cognatis præponit, exceptis solis fratribus ex utroque parente conjunctis defuncto, qui omnes uti dictum est in virilem simul succedunt

546.5
dunt; planum inde fit, fratribus & fororibus ex uno latere tantum conjunctis, id est consanguineis eodem patre, vel uterinis eadem matre natis in successione parentes præferri *Schneid. ad tit. 1. lib. 3. Inst. in secundo ordine succed. n. 30. Fachin. d. lib. 6. c. 8.*

(f) In dicta quidem *Novell. 118. c. 2.* mentio fit tantum fratrum utrinque conjunctorum, qui una cum ascendentibus, ad successionem fratris vel sororis vocantur in capita. Ideo horū liberi excludebantur olim à successione: Verum mutavit id Justinianus in *Nov. 127. c. 1.* & constituit, ut cum ascendentibus & fratribus, etiam præmortui fratris filii succedant, in portionem illam, quam pater eorum accepturus erat. Quod si fratrum vel fororum liberi soli extant. ex fratribus & fororibus nemine superstite; an cum ascendentibus concurrant queritur. Et rectissimè negatur, cum nullibi in jure traditum reperiatur: fratrum liberos solos extantes, una cum ascendentibus succedere patruo, dicta autem *Novella 127. c. 3.* expresse præsupponat casum, quo non fratrum liberi soli extabant, sed una cum fratribus & ascendentibus concurrebant, ut mirum sit, quomodo per eam dissentire potuerint *Schneidvv. in d. 2. Ord. Succed. n. 29. & Forster. de success. ab intest. lib. 7. c. 7. n. 3.* Fratrum itaque vel fororum liberi soli ab ascendentibus excluduntur. *Hæn. d. disp. 12. th. 9. Dn. Frantzck. Exerc. 8. q. 8. D. Jeremias Reufnerus Ordinararius quondam meritisissimus in ventilatione success. Legit. disp. 2. th. 42. & seqq.*

(g) Exclusis omnibus collateralibus, ad quos licet gradu proximos hereditas nunquam devolvitur, quā diu aliquis ex ascendentibus superest, idque consuetudine inductum esse, ait *Coler. decis. 47. num. 3. adde*

Cond. lib. 1. art. 17. De successione parentum ceterorum, præter naturales & legitimos simul idem fere iudicium, quod de liberis *supra tb. 2.* Et pater liberis naturalibus uxore iusta aut sobole legitimâ non exstantibus, in sextantem sive duas uncias *Novell. 89. cap. 13. unâ cum cap. precedent. 12. Auth. licet C. de natural. lib.* mater verò etiam illustri, de qua contrarium nihil cautum est, in solidum succedit §. 1. *Instit. de SC. Tertyll.* & hoc scilicet si soli sint. Nam si concurrant fratres & sorores defuncto utrinque conjuncti conjunctæve, pater duas uncias habebit, reliquas dextans matri cedit, si sola sit, aut cum fratribus eo sororibus pro numero personarum æqualiter dividitur. *Schneidw. de success. parent. natural. n. 43.* liberis spuriiis mater tantum succedit, non Pater, qui incertus est. §. 4. *Instit. de success. cognat.* Incestuosis & damnabilibus neuter parentum succedit, sicut nec his illi. *Novell. 89. c. ultim. Auth. ex complexu C. de incest. nups.* Quoad alimenta talibus Parentibus subministranda, idem dixerim, quod de liberorum hujusnotæ imentis, supra dictum est; Liberis per oblationem curiæ Legitimatis, solus pater, non ultiores descendentes succedunt, cognatione legitimâ per talem legitimatorem quæsitâ, tantum inter patrem & filium *Nov. 89. c. 4.* Liberis per subsequens matrimonium vel per rescriptum Principis legitimatis Parentes eodem modo quo illi his, in allodialibus succedunt. Liberis adoptivis quos in potestate sua habuit Pater, succedit. *l. pen. C. de adopt. §. 2. Instit. eod.* ceteris non item multo que minus mater, cum ex indulgentia Principis in solatium liberorum adoptavit huic adoptivo, quem in potestate non habet poterit succedere §. 10. *Instit.*

266

Inst. de adopt. Liberis arrogatis pater arrogator succedit, si post pubertatem decesserint, eoque tempore in potestate illius fuerint §. 2. *Inst. de adopt.* §. 2. *Inst. de acqui. per arrog.* Nam arrogato intra pubertatem mortuo, pater arrogator, vi præfixæ cautionis bona restituere tenetur, heredibus arrogati ab intestato successuris d. §. 2. *Inst. de adopt.* soluta vero potestate, pater arrogator in bonis illius nihil juris habet. In casu quoque successione ad patrem arrogatorem devolutæ, ratio habenda est fratrum & sororum arrogati superstitum, ita ut si utrinque conjuncti sint, æqualiter cum arrogatore in capita succedant secundum dispositionem *Nov. u. g. c. 2.* cum de jure veteri eum perinde ut parentes naturales excluderent. Et has personas intendit Imperator *ind. §. 2. in fin. Inst. de acqui. per arrog.* Id denique circa successione ascendentium addendum est, matrem si liberis tutorem non petierit vel in locum tutoris mortui, excusati, aut remoti, alium intra annum petere neglexerit ab eorum impuberum morientium successione repelli §. *pen. Inst. de SC. Tertull. l. 2. §. 2. ff. qui pet. tut.* nisi minoris ætatis lubrico lapsa, non petierit tutores *l. 2. C. si advers. delict.* A puberis quoque morientis successione, cum tunc in eum nihil peccaverit mater, & ipse curatorem sibi petere potuerit, non removetur, ne pœna extendatur ultra tempus, quo filio injuria facta vel ei noceri potuit.

Th. 6. Inter Collaterales, primum fratres & sorores (a) defuncto utrinque conjuncti æqualiter (b) succedunt, unâ cum Germanorum liberis, (c) post hos demum, fratres & sorores ex uno, eorumque liberi, (d) tandem cœteri Agnati & cognati (f).

De Successione Collateralium.

D 3

(a) Sunt

(a) Sunt enim proximi in lineâ collateralî, scilicet in gradu secundo comput. civ. cum primus non detur, §. 2. *Inst. de gradib. cognat.* Cujus hæc ratio est, quod in computatione graduum de Jure civili ab una persona de cujus cognatione quæritur, sit primo ascendendum ad communem stipitem, à quo utraque persona de quarum propinquitate quæstio est, provenit, ab eodem stipite deinde descendendum ad alteram personam. cum itaque Jure civili: Quot sunt generationes, tot etiam gradus sint, semperque generata persona gradum adjiciat §. 7. *Inst. d. l. fit inde*, ut frater & soror sint in gradu secundo, qui proximus est in lineâ collateralî. E. gr. sic instituta computatione inter fratrem & sororem, dico, pater me genuit, est una generatio; idem pater, (est enim is communis stipites) genuit etiam fratrem meum, vel sororem meam: sunt duæ generationes, quæ faciunt, ut fratres & sorores distent inter se gradu secundo *Vid. Vult. pr. Inst. d. l. 2. §. 4.* Aliter Pontificii computationem graduum instituunt propter nuptias, unde fratres & sorores constituunt in primo gradu *c. ad sedem. 35. q. 1. vers. fratres.* ex regula ab ipsis inventa & in lineâ collateralî æquali applicanda. Quo gradu utraque persona, de quarum cognatione quæritur distat à communi stipite; eo gradu etiam inter se distant; Jam & frater & soror à Patre tanquam communi stipite distant uno gradu, E. & ipsi invicem erunt in gradu primo. Et hæc ipsa regula locum fecit alteri Regulæ quæ dicitur: Duo gradus legales constituunt unum gradum Canonicum, *d. c. ad sedem. vers. fratres* idque procedit in lineâ nimirum collateralî æquali tantum. Quid autem sentiendum sit de sana ratione tum Regulæ illius in li-
nea

589
nea collaterati æquali, quæ duas personas pro unâ computat, tûm alterius Regulæ in linea collaterali inæquali, quæ distantiam personarum illius lineæ à persona remotiore desumit, ut quo gradu remotior persona abest à communi stipite, eo gradu etiam inter se distent, remotior illa persona & altera persona, quæ tamen proximior est, communi stipiti; id fufius hic exequi non licet. videantur Arbo-ristæ, sive qui de Arbore consanguinitatis scripserunt. Et post alios Georg. *Schultz.* in *Arbore consang.* c. 4. Quamquam autem non uno modo labore computatio Canonica, communi tamen consuetudine recepta est & observatur in terris Imperii, non tantum Pontificiæ, sed etiam Potestantium Religionis; Sicut contra civilis computatio in successione ab intestato & tutelis utrobique observatur in terris Imperii utriusq; Religionis: vid. *Schultz.* d. c. 4. n. 8. *ibique plures alii allegari.*

(b) Si scil. defunctus neque descendentes neque ascendentes reliquerit: Nam illi prorsus excludebant fratres & sorores: hi cum iis defuncto utrinque conjunctis in partem veniunt, uti dictum est th. præced. *cx Nov. 118. c. 2.* succedunt autem in capita, id est, pro numero personarum, æqualiter & sine distinctione sexus. *d. Nov. 118. c. 2.* in allodialibus: Nam in successione feudali fratrum solummodo ratio habetur; ii-que succedunt in feudo nimirum antiquo *c. un. 2. F. 11. c. 2. F. 45.* & passim, non item in novo *c. un. 1. F. 1. §. 2. c. un. 1. F. 14. §. ult.* nisi in literis Investituræ nominatim dictû fuerit, ut fratre absque heredibus feudalibus mortuo frater succedat *dd. c. c.* alios casus, in quibus successioni fratrum locus est in feudo novo *vid. in c. un. 1. F. 20.* Jure Saxonico in allodialibus quoque & quidem pecunia composititia *Manngeldt / rebus expedito-*

peditoriis & gerada differentia ratione sexus observatur, & priores illæ fratribus cedunt, hæc sororibus, ita ut nec clericus, quem aliàs geradæ maternæ capacem esse supra diximus, in gerada sororum ut & cæterarum cognatarum partē capiat. *Goldbeck. tract. de gerad. vir. de successione cognat. transvers. n. 26. Berlich decis. 48.*

(c) Hi enim cum propriis thiiis concurrentes, i.e. patris suis & similibus, jure repræsentationis, succedunt in stirpes, *d. Nov. 118. c. 3.* contra dispositionē Juris veteris quo fratrum filii à patris tanquam proximioribus excluderentur arg. *§. 1. Inst. de legit. agnat. success.* Et quanquam in locis quibusdam Imperii contraria consuetudine olim ad rationem Juris veteris inductum fuerit ne fratrum sororumque liberi una cum fratribus, defuncto in stirpes succederent. Hac tamen consuetudine abolita. Carolus V. Imperator, Edicto peculiari de Anno 1521. Jus civile Justinianicum *in d. Nov. 118. c. 3. vers. si autem defuncto.* confirmavit. In Saxonia vero consuetudo illa de excludendis fratrum & sororum liberis remansit, nec ullo gradu & modo Jus Repræsentationis in linea Collaterali attenditur, eamque consuetudinem approbavit *D. Augustus p. 3. constit. 18. in fin.* in allodialibus nimirum. Nam in feudalibus Jus Repræsentationis retinendum censuit; idem Gloriosissimus Elector *p. 3. c. 29.* ut fratrum liberi una cum fratre defuncti in stirpes succedant, licet literis Investituræ cautum sit, ut fiat successio secundum prerogativam gradus nach rechter Sippsahl. Siquidem Jus repræsentationis ubi locum habet, remotiorem in eundem gradum cum proximio collocat. Et hæc ita obtinent, si fratrum vel sororum liberi cum propriis thiiis: id est patris avunculis concurrant. Quod

si so-

268
si soli sint, in capita succedunt non in stirpes; idque
diserte probat. l. 2. §. 2. ff. de suis & legit. duos fratres,
ait Jctus, habui vel duos patruos unius, exiis unum
filium, alter duos reliquit, hereditas mea in tres par-
tes dividetur, adde *lult. §. 3. C. de legit. hered.* Nec mu-
tatum hoc est in *Nov. 118. c. 3.* quæ tunc demum suc-
cessionem in stirpes admittit, si fratrum liberi cum
propriis thiiis concurrant, Ergo, si soli sint, in capita
succedent, cumque deficientibus propriis thiiis, nemo
proximior extet. ipsi inter se æquali gradu & proprio
jure venientes, æqualiter in capita pro numero per-
sonarum hereditatem dividunt. *Wesen. in Parat. ff.
de gradib. n. 16. Donell. lib. 9. comm. c. 4. ibique Hillig. lit.
H. Arum. Exerc. 11. tb. 11. Dn. Frantzck. Exerc. 8. q. 9.*
Plures sententiæ hujus Azonianæ contra Accursium,
assertores, recenset *Henon. disp. Inst. 12. tb. 11.* Eaque
ipsa sententia Publica Imperii lege de Anno 1525. Rubr.
Keyserliche Constitution vnd Satzung wie Br-
der vnd Schwester kinder sbres Vaters Bruder
oder Schwester verlassene Erbschafft vnter sich
theilen sollen confirmata fuit. Nec diversum in fo-
ro Saxonico observatur teste *Wesenb. d. loc. n. 16.
Schneidw. de success. collat. n. 29. Coler. decis. 51.* Cate-
rum hi fratrum & sororum utrinque scil. conjuncto-
rum liberi etiam soli, patruum, amitam, avunculum
& materteram excludunt, *d. Nov. 118. c. 3. Auth. post
fratres autem C. de legit. hered.* Cui concordat Jus Sa-
xonicum ex speciali Constitutione *D. Augusti p. 3. const.
18. §.* Stürbe dann / licet contrarium, (eos, ut in pari
gradu, tertio scil. constitutos, æqualiter ad successio-
nem admittendos esse) In Curiis Saxonis olim pro-
munciatum referant *Schneidw. de success. coll. n. 19. in fin.*

U. Coler. decis. 48. n. 9. & seqq. Nepotes vero Germanorum à patruo & similibus excluduntur *d. Constit. 18. §. des Vaters völsbürdiger Bruder.*

(4) Nam Germanorum parentum liberi, fratres & sorores ex uno latere tantum conjunctos excludunt *d. Novell. 118. c. 3. vers. unde consequens. Auth. post fratres autem C. de legit. hered.* Illis autem non extantibus, succedunt unilateres, eorumque liberi eodem, qui in Germanis & eorum liberis observatur, ordine, ita nimirum, ut si cum patris concurrant, in stirpes, sique soli sint, in capita succedant, & excludunt fratres & sorores, ut & eorum liberi etiam soli, patrum similisque gradus & ordinis personas, licet ex utroque latere, defuncto conjuncta fuerint. *d. Nov. 118. c. 3. vers. illud palam. d. Auth. post fratres autem C. de legit. hered.* Id tamen in successione fratrum & sororum unilateram notandum est, quod in bonis paternis fratres consanguinei, in maternis uterini. *l. 13. §. 2. C. de legit. hered. Nov. 84. c. 1.* In cæteris æqualiter succedant, unde versiculus. Maternis cedant materna, paterna paternis: Eò enim tendit votum & voluntas parentum, ut bona sua potius habeant qui ab ipsis descendunt; Et quanquam dicti text. de fratribus & sororibus tantum loquantur, communiter tamen & ad liberos eorum extendunt *Dd. vid. Schneidw. de Success. collateral. n. 22.* Ultra fratrum liberos vero sublatà inter cognationis & cognationis differentià separatio illa bonorum locum non habet *vid. Forster. de Success. ab intest. lib. 8. c. 8. & seq. Donell. d. lib. 9. c. 4. ibique Hillig. lit. F.* Jure Saxonico circa horum collateralium unilaterum successionem quedam sunt mutata. Nam & fratrum utrinque conjunctorum liberi non excluduntur

569

dunt fratres & sorores unilateres, sed cum ambo in eodem gradu sint, tertio nimirum, (siquidem eo jure attinentia ex uno latere transit in gradum remotiorem die halbe Geburt tritt in einen gradt weiter Landr. lib. 1. art. 3.) ideo equaliter succedunt vid. Const. El. Aug. 18. p. 3. §. wann aber ein halber Bruder Coler. decis. 49. n. 22. Et quanquam illo quoque, perinde ac civili Jure fratres & sorores unius lateris patrum & similes utrinque conjunctos excludant d. Const. 18. in fin. pr. abolita contraria sententia, qua eos equaliter ad successionem admittebat vid. Schneidm. de success. coll. n. 27. attamen fratrum & fororum unilaterum liberi Jure Sax. patrum & similes non excludunt, sed illi ab his excluduntur d. Const. 18. §. desß. Waters volbürtiger Bruder. Denique nec distinctio bonorum in successione collateralium Jure civili attendi solita, Jure Sax. observatur, sed equaliter succedunt consanguinei & uterini in alledialibus ex quacunque linea paternâ vel maternâ bona provenerint Const. El. Aug. 14. p. 3. rationem abrogationis vide ap. Virgil. Pingiz. quest. Sax. 14. n. 24. Nec duplicitas illa vinculi in feudalibus, pecunia compositicia & rebus expeditoriis, & gerada prerogativam habet: sed in illis, (si tamen in feudis successio collateralium locum habeat) frater consanguineus unâ cum Germano, in hac soror uterina una cum Germana succedit, cum in illis sola agnatio qua & penes consanguineum est; In hac sola cognatio, qua & uterinam attingit, non item, duplicitas vinculi attendatur. vid. Dan. Moller. lib. 2. Semestr. c. 5. In illis tamen frater consanguineus, uterinum; In hac soror uterina consanguineam excludit.

(o) Secundum gradus prerogativam ita ut prox-

E 3

imior

mior semper excludat remotiorem, tum in allodialibus, tum in feudalibus *C. III. 2. F. 12. & passim*. Quae in re in diversum abire Jus Saxonicum, eoque simultanee investiti: quae investitura sola locum facit successioni collateralium, non habita graduum ratione simul succedunt remotiores cum proximioribus, nisi adjecta sit clausula *nach rechter Stupahl* / quae ordinem graduum involvere censetur. *vid. Hart. Pift. l. 2. q. 21.*

Nec differentia agnationis & cognationis observatur, quae sublata est *Nov. 118. c. 4.* nec duplicitas vinculi utra fratres & sorores eorumque liberos attenditur, sed E. gr. amita ex uno tantum, cum avunculo ex utroque latere aequaliter succedit. *des Vaters halbe Schwester vnd der Mutter volbürtiger Bruder*; de Jure Saxonico tamen avunculus iste amitam excludit. & ultra fratres quoque eorumque liberos semper regula illa Saxonica obtinet die halbe Geburt schreitet fort in einander ferner Gliedt / & ita in Saxonicis Collegiis pronuntiari, refert, variis allatis praesudiciis *Joh. Coppen lib. 1. obs. 170. n. 13. S. segg. Georg. Schultz / in Synops Inst. de success. transversal. lit. m.*

Et ita succedunt inter se collaterales naturales & legitimi simul: Legitimorum per subsequens matrimonium & per rescriptum principis ratio, in allodialium successione eadem est; per oblationem curiae legitimati, cum patri tantum fiant legitimi in linea ejusdem aut cognatione nullum jus habent succedendi; *Nov. 89. c. 4.* Adoptati ab ascendenti aliquo sibi invicem succedunt: ab extraneo non item *l. pen. S. 1. C. de adopt.* Naturalium & Spuriorum successio tantum in linea materna est. Incestuosorum & dam-
nabi-

nabilitum collateralium nulla est *Dd. comm. ad Nov. 89.*
l. ult. §. Aueb. ex complexu C. de incest. nupt.

Th. 7. Et succedunt Collaterales in infinitum, (a) Quousque
non tamen in bonis damnatorum. (b) succedant?

(a) Cognati olim usque ad sexum gradum tantum
succedebant, & è septimo admistebantur sobriño
sobrinavè nati natave. Et hos solos proximitatis no-
mine ad bonorum possessionem vocabat Prator §.
ult. Inst. de success. cognat. Proximitas enim proprie co-
gnationi opponitur in *l. 4. ff. unde cogn. §. l. 5. C. de*
leg. hered. Agnati olim quoque in infinitum succede-
bant §. 2. *Inst. de legit. Agn. success. l. 2. §. 1. ff. de suis §.*
legit. Et in genere, agnationis, quam proximitatis ju-
re ventientes haberi potiores, rescriptum est in *d. l. 5. C.*
de legit. hered. cujus rationem reddit *Wesemb. add. §.*
ult. Inst. de succes. cognat. Quod autem in *cod. §. ult.*
dicitur agnatos succedere, etsi decimo gradu sint, am-
pliationis saltè gratia adjectum est, ob comparatio-
nem ibi institutam, inter agnationem & cognatio-
nem, cujus utriusque differentiam cum ostendere
vellet Imperator, sufficiens visum fuit, gradum remo-
torem indicare in agnatione, eo jure admitti aliquè
etsi decimo gradu sit; cum contra cognati tantum us-
que ad sextum & interdum septimum gradum admit-
terentur. Decimum verò gradum gradum præcise
terminum ponere successione agnatorum, nec men-
ti Imperatoris, nec legibus aliis convenit; Hodiè dif-
ferentià sublatà, utrique tam cognati quam agnati in
infinitum succedunt *Novell. 118. r. 3. §. 1. §. c. 4.* Idemq;
jure feudali inductum est, ut in infinitum succed-
ant. *c. un. 2. F. 3. c. un. 2. F. 30.* non attenda distinc-
tione quorundam, quam quidem in Camera observa-

eam dicit *Mynsing. Cent. 3. obs. 95. & Gail. 2. obs. 150.* an
secundum mediatè per descendentes ad collaterales an
immediate ad transversales pervenerit, quasi illo casu
in infinitum. hoc vero usque ad septimum successio
fiat. Nam quod in *c. un. 1. F. 18. §. 1.* de septimo gradu
dicitur, id usu deinde immutatum, & in infinitum
productum est *vid. Hartm. Pist. lib. 2. q. 19. n. 30. & seq.*
Jure Saxonico quoque collaterales in infinitum suc-
cedunt *Landr. lib. 1. art. 19.* Et textus in *Landr. lib.*
1. art. 3. Die Sipp endet sich in den siebenden
Gliedt Erbe zu nehmen / moribus antiquatus est.
Imo secundum Saxoniam computationem, qua fra-
trum liberi sunt in primo gradu *vid. d. art. 3.* septimus
gradus Saxonicus, effectu idem erit cum decimo gra-
du civili *vid. Coler. decis. 53. Riem. Decad. 8. quest. 3.*

(b) Quamquam enim Irnerius in *Aurb. Bona dam-*
natorum C. de bon. proscripte. ascendentibus & descen-
dentibus, & ex latere usque ad tertium gradum appli-
cari velit bona damnatorum, à quo seduci se passus
est *Vult lib. 1. J. R. c. 14. infm.* parum fideliter tamen sic-
ut quasdam alias ita & hanc Novellam 134. retulit. in
eujus c. ult. saltem de descendentibus & ascenden-
tibus usque ad tertium gradum disponitur, nulla verò
ibidem collateralium fit mentio: quorum præterea
à descendentibus & ascendentibus diversa prorsus ra-
tio est, quos partim naturalis ratio & commune. Pa-
rentū vorum partim miseratio ad bona hinc inde ca-
pienda vocat, quale in collateralium successione non
militat. Novellam 17. c. 12. in quo bona delinquenti-
um, generi & legi & secundum illam ordinem & iis
quos lex ad successionem vocat, applicantur vel de iis
accipies, qui pœna quidem, sed non ultimi supplicii
afficiendi sunt, (nihil enim de pœnis capitalibus vel fan-

571
Sanguinis ibi expressum est,) vel correctam dices *per d. Nov. 134.* tanquam posteriorem *vid. Riem. dec. 8. q. 6.*

Cæterum in crimine Majestatis condemnatis veteres leges servari jubet *Imp. in d. Nov. 134. c. ult. in f. id est*, ut nec descendantium nec ascendantium ratio habeatur. Sed omnia Fisco applicentur. *l. quisquis 5. C. ad L. Jul. Majest.* Cumque in dicto §. ult. solum læsa Majestatis ac perduellionis crimen excipiatur. Ideo verius est in aliis criminibus, puta hæreseos, incestuarum nuptiarum, parricidio &c. confiscationem hodie locum non habere: neque congrua satis est interpretatio Ordinationis *crim. Caroli V. art. 218, quam habet Fleigius p. 2. q. 33. n. 52.* quasi Imperator ibi, & alios casus approbet, in quibus confiscationi locus sit. Uti aliter & rectius exponit *Georg. Rem. in Nemes. Kar. vul. ad d. art. 218. vid. Moll. ad Const. Elect. p. 3. c. 6. n. 4. Dn. Carpz. Pr. Crim. 3. quest. 135. n. 27. §. seqq.*

Th. 8. Cæterum Jus Representationis (a) in linea descendantium in infinitum (b) in ascendantium nullo modo (c) in collateralium saltem uno gradu (d) locum habet. De Jure Representationis

(a) Cujus hæctenus mentio facta (b) Nam quod in §. 6. *Inst. de hered. qua ab intest.* dicitur, nepotem nepotemve ex filio & ex nepote pronepotem proneptemve simul vocari, id exempli saltem loco adducitur, non quod Jus representationis restringatur ad pronepotes tantum. quia potius alibi, ultra eos ad alias deinceps personas, adeoque in infinitum extenditur in linea descendantium, §. ult. *Inst. d. e. Nov. n. 8. c. n. in med. vid. Arum. Exerc. 11. d. 5. Hunn. 3. V. R. tr. 2. q. 6.*

(c) Cum contra naturam sit, ut avus patrem representet.

sentet. *Wes. de gradib. n. 25.*

(d) Inter fratres & fratrum liberos de Jure Justina :
*Nov. 118. Imperiali R. N. de Anno 1521. §. nach dem
auch / feudali c. un. 2. F. 11. & Saxonico, in feudis tan-
tüm Const. El. 29. p. 3. non allodiis. Const. 18. p. 3. in fin.*
quæ omnia cum superius exposita prolixius fuerint,
hic vel attigisse sufficiat.

De Succes- Th. 9. In quarto Ordine (a) succedunt sibi vir & u-
sione Con-} xor (b) Jure tum civili, (c) tum Saxonico. (d),
jugium, (a) Post liberos, parentes, & cognatos,

(b) Quæ successio, non quidem jure sanguinis aut
proximitatis sed jure aut moribus civilibus inducta
est. Cum autem fieri possit ut & conjuges Jure cognationis,
ultra gradum nimirum propinquitati matrimo-
nii non adversarium se invicem attingant, eo ca-
su non immerito cognatorum Jure, in tertio ordine
ad successionem venient,

(c) Juris appellatione generali, etiam Jus prætorium
venit, ex quo conjuges non extantibus liberis, paren-
tibus & collateralibus sibi invicem succedunt in soli-
dum proposita ipsis bonorum possessione, Unde vir
& uxor *l. un. ff. de Cod. unde vir & uxor.* dum tamen
& justum matrimonium usque ad tempus mortis fue-
ris, & superstes intra 100. dies utiles, ex quo delatam
sibi successionem cognovit, bonorum possessionem
petierit §. 4. & 6. *Inst. de bonor. posses.* quod tempus
petendæ bonorum possessionis etiam postmodum
observandum est, neque enim, dum Impp. Theodo-
sius & Valent: Jus prætorium confirmarunt *in l. un. c.*
unde vir & uxor. ex eo Civile aut Imperatorium
vel ex successione Prætoria civilem effecerunt, sed
mansit illa Prætoria, eamque longissimo post tempo-
re Ju-

572
re Justinianus Imperator in classe Pratoria recensuit
in §. 2. vers. aliam vero *Inst. de bonor. possess.* Jure civili in
specie accepto quatenus Pratorio opponitur; & qui-
dem antiquissimo, ex L. Romuli, illa tantum uxor,
quæ convenisset in manum mariti de quo *vid. Ulpian.*
in fragm. tit. 9. tanquam sua heres, marito succedebat,
vel in portionem *Kinderheil* / una cum liberis, vel
iis non extantibus, in solidum, maritus autem uxoris
ejus bona, etiam extantibus liberis jure peculii ca-
piebat, ubi vero usu saltem habebatur uxor *vid. post*
alios Vult ad §. 1. Inst. de Patr. pos. n. 4. Jus succedendi
ab intestato inter eos non erat. *Forster de success. l. 9. c.*
2. n. 28. & seqq.

Jure civili novo necdum simpliciter & semper ad
successionem admittitur conjunx, sed tunc demum,
quando matrimonium est sine dote, & conjunx præ-
moriens locuples fuit, superstes autem inopia labo-
rat, quo casu una cum liberis tribus vel paucioribus,
sive communibus, sive alterius matrimonii in quar-
tam, cum pluribus in virilem, succedi, quam capit,
Jure usufructus tantum, Si ejusdem matrimonii li-
beri adsint, quibus proprietas servanda est, Jure vero
proprietas, etiam si alterius tantum matrimonii libe-
ri extent. *Ausb. Præterea C. unde vir & uxor.* Liberis
nullis extantibus, si ascendentes vel collaterales ad-
sint: uxor itidem secundum prædictam distinctio-
nem, pro numero personarum portionem accipit, ni-
mirum cum tribus vel paucioribus quartam, cum
pluribus virilem, & quidem utrobique Jure Domi-
nii vel proprietatis; ita tamen ut in illam portio-
nem id etiam imputetur, quod maritus eidem loco
legati pleno jure reliquit, *d. Ausb. præterea Nov. 117.*

r. s. vid. Forst. d. lib. 9. c. 4. Eademq; dispositio in marito quoque, qui cum uxore ad paria iudicatur, regulariter locum habet. Arg. d. Novell. 117. c. 5. in fin. Schneidw. de success. int. vir & ux. n. 17. Hodiernis moribus ferme pacta dotalia fiunt super successione conjugum, qualia consuetudine Germaniæ notissima, invaluisse testatur Mynsing. cent. 2. obs. 93. in fin. quæ, si extent ante omnia sunt attendenda, ut successio secundum conventa fiat. Pactis deficientibus statuta cuiusque loci specialia inspicienda sunt, iisque non extantibus ad jus commune recurrendum erit.

(d) Quo maritus non attento an dives an inops sit, Nobilis vel ignobilis uxori in omnibus bonis mobilibus, quibus etiam naves & molendina nautica & à ventis agitata Schiff vnd Windmühlen accensimus. vid. Berlich. p. 3. concl. 30. n. 12. & seqq. sive dotalia sint sive paraphernalia, succedit, etiam in Xenis, sive muneribus, ipsi & uxori tempore nuptiarum oblati Const. Elect. Aug. 22. p. 3. §. wo es sich zutrüge / exceptis utensilibus, etiam iis, quæ ex donis nuptialibus ad geradam pertinent. d. Const. 22. p. 3. §. Wer en aber. Liberis tamen & parentibus legitimam, si eam ex immobilibus integram habere non possint, ex mobilibus solvet maritus. Immobilium autem uxoris, (quo nomine etiam habemus pecuniam hereditariam cujus dies vivente uxore nondum venit Const. Elect. 21. p. 3. Sortem annuorum reddituum & censuum jährlich einkommen vnd wiederkeuffliche zinsen / & partes metallicas Bergtheil / Kuckus / de quibus vid. Const. Elect. 24. & seqq. p. 3. in capax est, & saltem in casu inopiæ, mobilibus, vel non extantibus vel non sufficientibus ex immobilibus illis congruam quan-

573
quantitatem, secundum definitionem *d. Auth. Præterea C. unde vir & ux. capiet.* quam eo casu, etiam in Saxonia observari testatur *Frid. Pensold. in addit. ad Coler. decis. 286. n. 299.* Jure Saxonico & quidem in Electoratu, uxor mariti ignobilis aut collatis bonis suis quartam cum liberis concurrens, vel tertiam sine liberis, non auferendam ei per testamentum *Const. Elect. 7. p. 3* aut illorum repetitionem habet, unâ cum dimidiâ parte xeniorum, tum extantium tum æstimatione consumptorum. *vid. const. Elect. Aug. 22. p. 3.* in qua Serenissimus Constituens per verba, so viel davon verhanden/ id saltem intendit, quod ex ipsis corporibusdonorum uuptialium extantium dimidia pars viduæ præstanda sit, ne aliud pro alio accipere cogatur, minime autem id voluit, ne consumptorum æstimatio eidem præstetur, quin potius donauptialia in genere comparat eum bonis illatis, Ergo sicut horum consumptorum ita & illorum, quorum ex æquo domina facta est uxor, æstimatio præstanda erit *vid. Moll. ad d. Const. 22. n. 3. ubi in fin.* eandem sententiam facultati Lipsiens. placuisse testatur. Idemque refert *Berlich. p. 3. concl. 32. n. 15. de Anno 1615.* adde *Dn. Carpz. ad d. Const. 22. defn. 6.* ubi contra facultatem Jurid. Lips. quæ diversum pronunciavit Anno 1613. Sententiam hanc pluribus tuetur. Et hæc in Electoratu Sax. Extra eum, etiam in locis, in quibus Jus Saxonicum observatur, succedit vidua, quæ aliunde vivere congrue non potest, secundum dispositionem *d. Auth.* Præterea. Nam si congruam dotem habeat, ex qua se ipsam exhibere possit, eadem recepta cogitur esse contenta. *Coler. decis. 61. n. 44.* quanquam, si tantum transversales mariti extant, non liberi, nec ascendentes, vi-

dua præter dotem etiam quartam ex bonis mariti capere possit, *Coler. d. loc. n. 49.* Et hæc ita in successione viduæ mariti ignobilis obrinent. Aliter autem in vidua mariti nobilis observatur, eaque præcipua sibi habet utensilia, sponsalitiã largitatem, dimidiam comestibulum vivente marito illatorum, & dotalitium. de speciebus ad utensilia sive geradam pertinentibus *vid. Berlich. p. 3. concl. 28. n. 4. & seqq.* de sponsalitiã largitate & rebus ad eam pertinentibus, *vid. eundem d. loc. n. 86. de comestibilibus mustheil / vid. eundem d. p. 3. concl. 48. & const. & Aug. 35. & seqq. p. 3.* de dotalitio denique *vid. eundem d. concl. 28. n. 104.* Nobis enim prolixius ea hic persequi non licet *conf. Schultz. in synops. Inst. b. r. rubr. ue success. conjugum.*

Cæterum quæ de successione conjugum dicta sunt hæctenus, etiam in sponso & sponsa de præsentem, ut vocamus, quæque à conjugibus parum differunt *l. 30. ff. de Reg. Jur.* locum habent. De jure tamen Saxonico, præter sponsalia de præsentem & copulam Sacerdotalem, consensio thori, & quidem sola, (licet commixtio naturalis non accesserit,) sive illa inter Nobiles & illustres personas usitata appositio in lectum requiritur. *vid. Const. Elect. Aug. l. 9. p. 3.*

Th. 10. Statuto, ne ultra quartam uxori (a) relinquat maritus, (b) uxor non continetur, (c)

(a) Jure comm. debitam.

(b) quale refert *Pingiz. q. Sax. 26.* & vigore illius statuti, uxorem contentam esse debere statuit, quarta, quam Lex ei decrevit.

(c) Sed potest ea, non obstante statuto ultra debitam legibus portionem, marito relinquere, eumque vel universalem heredem instituere. Præterquam enim

nina

De casis
statuti specialis.

574
nim, quod stricta debet esse interpretatio statuto-
rum, adeoque cum de marito tantum loquatur, ad u-
xorem extendendum haut est, etiam diversitas ratio-
nis utrobique militat. De marito sic statuere ideo
placuit, quia blanditiis & importunitatibus uxorum
solicitati facilius in præjudicium agnatorum, bona
in alienam familiam transferri poterant, ad quod fz-
minæ non æque & facile induci posse videntur. Con-
traria resolvit prolixè Pingitz. d. loc. adversus Schurff.
cent. 1. conf. 85. n. 14. addc Arum. Exercit. 0. 15.

Th. II. In Quinto Ordine succedit Fiscus (a) qui *De succes-*
& interdum cognatos extantes excludit, (b) Et ab aliis *sione Fisci.*
vicissim excluditur, (c)

(a) Nullo scil. ex prædictis ordinibus existente
Hunc saltem loco heredis esse, & tantum succedere si
quid lucri & compendii speret statuit M. Anton. Pe-
regr. de J. Fisc. lib. 4. tit. 3. n. 22. Sed rectius, eum ve-
re & regulariter heredem esse, siquidem in jura om-
nia activa & passiva succedit l. 5. C. de bon. proscript. l.
2. C. ad L. Jul. de Vi. l. 21. ff. de J. fisci. Legata perinde
ut heres præstat l. 5. §. 2. l. 96. §. 1. ff. de leg. 1. l. un. §. 14.
C. de cad. toll. Et cæteris heredibus expresse compara-
tur ac jungitur in l. 51. §. ff. de fidejus. Novell. 1. c. 1. §. 4.
vers. in omnibus. vid Riem. decad. 8. q. ult. ubi rectissime
assertionem hanc, de casu tantum quo vacans heredi-
tas Fisco cedit, intelligit. non item de bonis, quæ alio
modo tanquam caduca ad eundem devolvuntur. De-
lata autem Fisco hereditate intra quadriennium bo-
na vacantia agnoscere debet l. 1. l. pen. C. de bon. vacant.
l. x. §. 2. ff. de J. Fisc.

(b) Indignos nimir. vel incapaces. Indignis Jure
relinqui poterat, sed qb crimen vel culpam relicto se

reddiderunt indignos ob crimen vel culpam aut in ip-
sum testatorem admissum, eum occidendo, causam
mortis præbendo, necem ejus non vindicando; status
controversiam eidem defuncto movendo, aut grave
crimen ipsi imputando, testamentum ejus accusan-
do, ut falsum aut inofficiosum, de hereditate viven-
tis aliquid donando vel improbè paciscendo *l. 29. §.
fin. ff. de donat. aut in alios. incestas & prohibitas nup-
tias contrahendo vid. Auth. incestas. C. incest. nupt.
crimen læsæ majestatis committendo. l. 5. C. ad Jul.
Majest. &c. vid. t. r. ff. de his qua ut indig.*

Incapaces vero sunt, quibus ab initio relictum in-
validum erat, quales filii Grimini læsæ majest. reo-
rum, & perduellium *d. l. 5. liberi incestuosi & adulte-
rini Auth. ex complexu C. de incest. nup. Hæretici & A-
postatæ Auth. Credenses. C. de heret. ad horum alio-
rumque incapacium successione admittitur fiscus,*
& quidem deficientibus demum heredibus legitimis.
Excepto crimine læsæ majest. *d. l. 5. C. ad L. Jul. Majest.*
Ejus vero qui mortem sibi conscivit cognatos, non ex-
cludit fiscus, nisi criminis illius reus fuerit, propter
quod bona confiscationi subjacent, quo tamen casu
heredibus innocentiam deducere permissum est.

(c) à collegiis nim; jure expressis, qualia Decurio-
num, sive Curialium, Naviculariorum, militum, co-
hortalium sive officialium Præsidis, Fabri censum,
vid. t. r. C. de hered. decur. Aliorum autem collegio-
rum licet approbatorum successio regulariter non est.
Ab Ecclesia quoq; in bonis Clericorum in *Novell. 139.
c. 13.* ab Episcopo in bonis peregrini, qui tamen here-
dibus defuncti legitimis ea restituet, aut iis non ex-
stantibus, in pias causas erogabit. *Auth. peregrini C.*

60170.

575
comm. de success. a patrono in hereditate liberti §. 3. Inst. de success. Libert. & a socio Imperialis liberalitatis, in donis nimirum Imperialibus l. un. C. si liberal. Imperial. soc. Fiscus excluditur vid. Job. Srauch & Jeremias Reulnerus, uterque Collegii nostri Ordinarius quondam meritisimius, in colleg. Success. ab intest. ille disp. 7. d. 12. & seqq. hic vero disp. 5. d. 54. & seqq. Non tamen ab affinibus. l. 7. C. comm. de succ. nutritoribus l. 10. C. eod. tutoribus Dd. d. l. 10. Illi enim nullo Jure, nec civili nec Prætorio, nec alio ad successione[m], solo illo affinitatis, nutritionis, vel gestæ tutela respectu vocantur. Nec quod in l. 73. pr. ff. de R. J. dicitur, quo tutela redit, eo hereditas pervenit de alio quam legitimo tutore intelligendum est. Imo potius ita informanda videtur lectio cum Hottom. *Eo tutela redit, quo hereditas pervenit*, ut ita tutela sit consequentia hereditatis, non contra, hereditas consequentia tutela vid. Gorbos in not. ad d. l. 73.

Th. 12. Præter successione[m] ex testamento & ab *De Patris* intestato, non aliam, neque contra testamentum (a) successoria[m] neque pactitiam (b) agnoscimus, regulariter. (c)

(a) Ut si infirmatâ voluntate testatoris succedatur; Nam ad alterutram specië[m] referri potest. nimirum ad causam testati, ratione causæ l. 1. §. 2. ff. si tab. testam. null. extab. §. 1. & 2. Inst. de bon. poss. ad causam intestati ratione effectus, quatenus intestatus dicitur decessisse, cujus testamentum infirmatum est l. 1. pr. ff. de suis & legit. Forst. d. 15. th. 2.

(b) Quæ cum defuncto quis pactus est de succedendo, quale pactum invalidum est l. 5. C. de pact. convent. tam sup. dot. l. 61. ff. d. V. O. non tam, quod votum inducat captandæ mortis, aut quod sic adimatur libera restan-

testandi facultas. Sed quod duo tantum Jure Publico
introduci sint modi, quibus hereditas deferatur, Ju-
re successionis, nimirum vel ex testamento vel ab in-
testato *Dn. Frantzck. Exerc. 8. q. 10.* Ex pacto itaque he-
reditas obvenire non poterit, quod ita intelligendum
est, si conventum fuerit, ut paciscens defuncto succe-
dat, si vero nulla successionis facta mentione, tantum
convenerit, ut is post mortem defuncti bona sua ha-
beat, hoc certè pro pacto de succedendo non habend-
um, ideoque validum est. in vim obligationis con-
tractæ, cujus vi alter ab heredibus defuncti bona, non
tanquam successor, sed tanquam creditor cui ex obli-
gatione Jus quæsitum erat, petere & obtinere potest.
*vid. Gail. lib. 2. obs. 126. n. 6. & seqq. Hartm. Pist. p. 4. q.
2. & 3.*

(c) Nisi inter milites. *l. 19. C. de pact.* Illustres & con-
juges. *Gail. 2. O. 126. & seq. Myns. 2. O. 33. & Guttich. pe-
culiari dissertat. de confraternit.* Alia est ratio pacti
de successionem tertii, qui si incertus sit, valet pactum
de ejus hereditate initum. *l. 3. §. 2. ff. pro soc.* Si certus
non aliter valet, nisi ipso consentiente, nec mutante
sententiam *l. ult. C. de pact.* An autem & quatenus fi-
lia, dote accepta renunciare possit paternæ hereditati,
vel cum Juramento vel absque illo *vid. l. fin. ff. de
suis & leg. lib. 3. C. de collat. c. quamvis de pact. in 6. de
Const. Elect. Aug. 35. p. 2. ibique Moll. Berl. p. 2. Concl.
43. n. 29. & seqq.* Singula enim hic evolvere integrum
non est.

||A.D.D.I-

A D D I T A M E N T A .

576

DE Jure Saxonico, perinde ut de Jure civili antiquo Pater in successione excludebat matrem, eaque deum post Patrem succedebat, per textum evidentissimum in Landr. lib. 1. art. 17. *Stirbet der Mann ohne Kind/sein Vater nimbt sein Erbe/hat er des Vaters nicht/so nimmet es seine Mutter etc.* Quæ verba vix patiuntur, ut dicamus, id saltem velle Saxonem, patrem liberorum hereditatem capere Jure ususfructus tantum & administrationis, nihilominus tamen dimidiam matri relinquendâ esse Jure proprietatis: Eam enim apertè non excludi. Ut ut Sit. Haud absolum visum fuit Saxonem ad exemplum & mores aliarum gentium, etiam Romanorum veterum, Patrem in hereditate Liberorum, matri præferre: Rem totam autem decidit D. Augustus Elector p. 3. *cons. 17.* qua sancit ad modum Juris Casarei novissimi, utriusque Parentis in bonis Liberorum successione esse æqualem: Cætera quæ circa successione, maxime collateralium ex Jure Saxonico specialia, notari poterant; jam supra tetigimus *h. 6.*

I I.

Rebus expeditoriis illæ tantum species (*vid. Coler. decis. 103.*) quæ in hereditate defuncti reperiantur præstandæ sunt: nec defectum cæterarum supplere heres tenetur Landr. lib. 1. art. 22. si tamen inventarium rite non confecerit, jurare cogitur res illas non adfuisse *Coler. d. loc. n. 9. 10.*

Res quoque quas habuit defunctus ad Hergevettam pertinentes, in præjudicium Agnati per testamentum aut donationem mortis causa alienare non potest. Exemplo geradæ; neutrum enim horum Jure hereditario defertur, sed familiæ ratione ob agnationem nimirum & cognationem quod si fecerit, eo nomine, ut satisfiat agnatis necesse est: Inter res illas expeditorias etiam refertur equus, ein Pferdt gesattelt vnd gezeumet/ idemque masculini generis, unde si equus tantum Mutterpferde reliquerit, nihil debetur loco Hergevettæ, nisi consuetudine inductum sit. in defectum, equam da-
G
ri. Ne-

ri. Neque inter cives & rusticos præstatio rerum expedito-
riarum locum habet: sed inter Nobiles tantum. *Latbr. d. lib.*
1. art. 22. nisi de consuetudine locorum speciali. Qualis in Sa-
xonia ubique ferme obtinet. *Coler. d. loc. n. 20.*

III.

Debentur quidem Agnatis res expeditoria, ut & Gerada
cognatis sceminit, speciali familiae jure: non tamen ante so-
lutum æs alienum, hoc enim, si cætera bona non sufficiant, ex
illis quoque rebus exsolvendum est, ne lucrum capiant cum
detrimento creditorum, qui de damno vitando saltem cer-
tant. Imo si debitum pro rebus hereditariis & geradicis con-
traxerit defunctus defunctæ, agnatus vel cognata id exsol-
vent, non cæteri heredes, licet bona hereditaria sufficiant,
sicut & pignori saltem obligatas res illas rediment ii, quibus
ex dispositione juris debentur. *Coler. dec. 204. n. 4.* si tamen in
communem rei familiaris usum oppignorata fuerint, ut he-
redes redimant, æquissimum est, ut eo devolvatur onus, quo
lucrum pervenit.

IV.

Alia ratio est illius geradæ, quæ viduæ debetur ex bonis
mariti præfuncti. Nam ex illa, ne quidem in Subsidium, æs
alienum à marito, licet geradæ nomine contractum, exsol-
vere tenetur, cum vivo quoque marito nec tam ex causa lu-
crativa, quam jure proprio ad uxorem pertineat, ita ut ean-
dem, si ante maritum obierit, ad proximam cognatam trans-
mittat, *vid. Hart. Pifl. lib. 1. q. 31. n. 13.* Quomodo in utram-
que partem quondam discesserint Doctores Saxonicæ, & quo-
modo oblata à compilatoribus constitutionum sententia
affirmativa; D. Elector Augustus Protestantibus & recusantibus
Nobilibus eam pro constitutione haberi noluerit, sed
decisioni suæ reservavit, *vid. Frid. Pensold. in addit. ad Coler.*
decif. 286. n. 194. Hodie sententia negativa placuit Serenissi-
mo nostro *in ordinat. Judic. cit. 43. S. und weill hierbey;* Solis
ovibus mariti ad geradam alias pertinentibus exceptis, quæ
satisfactioni creditorum sicut & morgengaba & comestibi-
lia cedunt, *d. S. in fin.* Similiter bona utensilia, à marito op-
pi-

577
pignoratā, heredes reluent, non vidua, nisi consensum oppi-
gationi præbuerit. Fraudibus quoq; ne in aliis ita & sic ob-
viari necesse est: deo si in præjudicium creditorum bona gera-
dica maritus nimo sumptu comparaverit, non audietur vidua
juribus illis, quæ diximus usura, sed de iis utensilibus, in sub-
sidium exsolvi debita patietur; quod & eo casu obtinet, quo
ipsa utensilia à marito comparata pro pretio venditionis op-
pignorata sunt, illa enim eum eodem, quo affecta sunt one-
re, ad uxorem transeunt. *vid. H. Pif. d. q. 31. n. 37. Andr. Rauchb.
p. 1. q. 6. n. 47. & seqq.*

V.

Portionem statuariam, dum Jure Sax. petit vidua, bona
sua conferre tenetur, ita ut si in collatione vel designatione
suspectam se fecerit, jurisjurandi religione obstringatur, eā-
que mediante, sua bona conferat, acceptaque illa portione
pro rata ejusdem æri alieno mariti exsolvendo obnoxia est,
transferri tamen ei testamento mariti vel alio modo nequit; I-
mo confiscatis mariti bonis ob læsæ majestatis vel perduel-
lionis crimen, portionem suam statuariam salvam atque in-
tegram habebit. Exemplo dotis *Auth. bona damnatorum C. de
bon. proscript. ne delicto mariti uxor citra culpam suam dam-
num incurrat vid. Berlich. p. 3. concl. 27. n. 24.*

VI.

Fiscus, sicut non extrantibus heredibus vel conjuge legit-
imis, in bonis vacantibus ab intestato succedit, ita & res ex-
peditorias deficientibus agnatis, & geradam deficientibus co-
gnatis capit: qualia jura fiscalia moribus Saxoniciis omnes
civitates & magistratus merum & mixtum Imperium habentes
exercent *Forster de domin. c. 9. n. 92.* ita tamen ut in Ge-
rada, Expeditoriis rebus & reliqua hereditate jus retortionis
sive talionis locum habeat: nec alio modo transferantur il-
læ res, quam si magistratus illius loci, res easdem, casu eve-
niente alio transferri patiatur, de quo jure Retortionis *vid.
Const. Elect. Aug. 38. p. 3.*

VII.

In hereditatibus, Legatis, fideicommissis, rebus expedito-
riis, Geradicis, alio transferendis, magistratui Jus certam por-
tionem

tionem detrahendi competit, quæ vel tertia, vel quarta, vel decima est, & appellatur *Abzug* oder *nachsteuer* / si scilicet statuto vel consuetudine jus illud inductum probari possit. Idque ita inductum, non tamen exerceri potest adversus liberos vel parentes defuncti in hereditate alio transferendâ *vid. Raucbb. p. 1. quest. 25.* in cujus sine refert, speciali transactione inter Academiam hanc & Senatuum oppidani conventum fuisse, ne Senatui potestas esset hereditatibus parentum aut liberorum ad corpus Academix pertinentium, vel de bonis Professorum eorumque Liberorum domicilium alio transferentium quicquam detrahere, eamq; transactionem D. Augustum Electorem Anno 1602 confirmasse ait. adde eundem *d. lib. 1. quest. 4.*

VIII.

Ubi ita Magistratus Jus retortionis vel talionis usurpat adversus aliam civitatem, cives ejusdem ad gerendam, *Heergevettam* &c. capiendam non admittendo: res illæ nequaquã Magistratui cedunt, sicut alia bona vacantia, sed hereditibus ceteris quibus vel ex testamento vel ab intestato debebatur hereditas, applicantur, qui eo casu neque pro indignis neque pro incapacibus haberi possunt: iisque magis favendum est quam Fisco, contra quem alias in dubiis & odiosis interpretatio fieri solet *l. 10. ff. de Jure fisci.* Et hanc sententiam approbavit D. Augustus Elector. *d. Const. §. 2. §. diewell sich a ber/ in si. vid. Raucbb. p. 2. q. 19. ubi n. 7. in fin.* Antecessores nostros Anno 1583. ita pronuntiasse refert.

F I N I S.

u. a.

00 A 64 621

ULB Halle 3
002 937 379

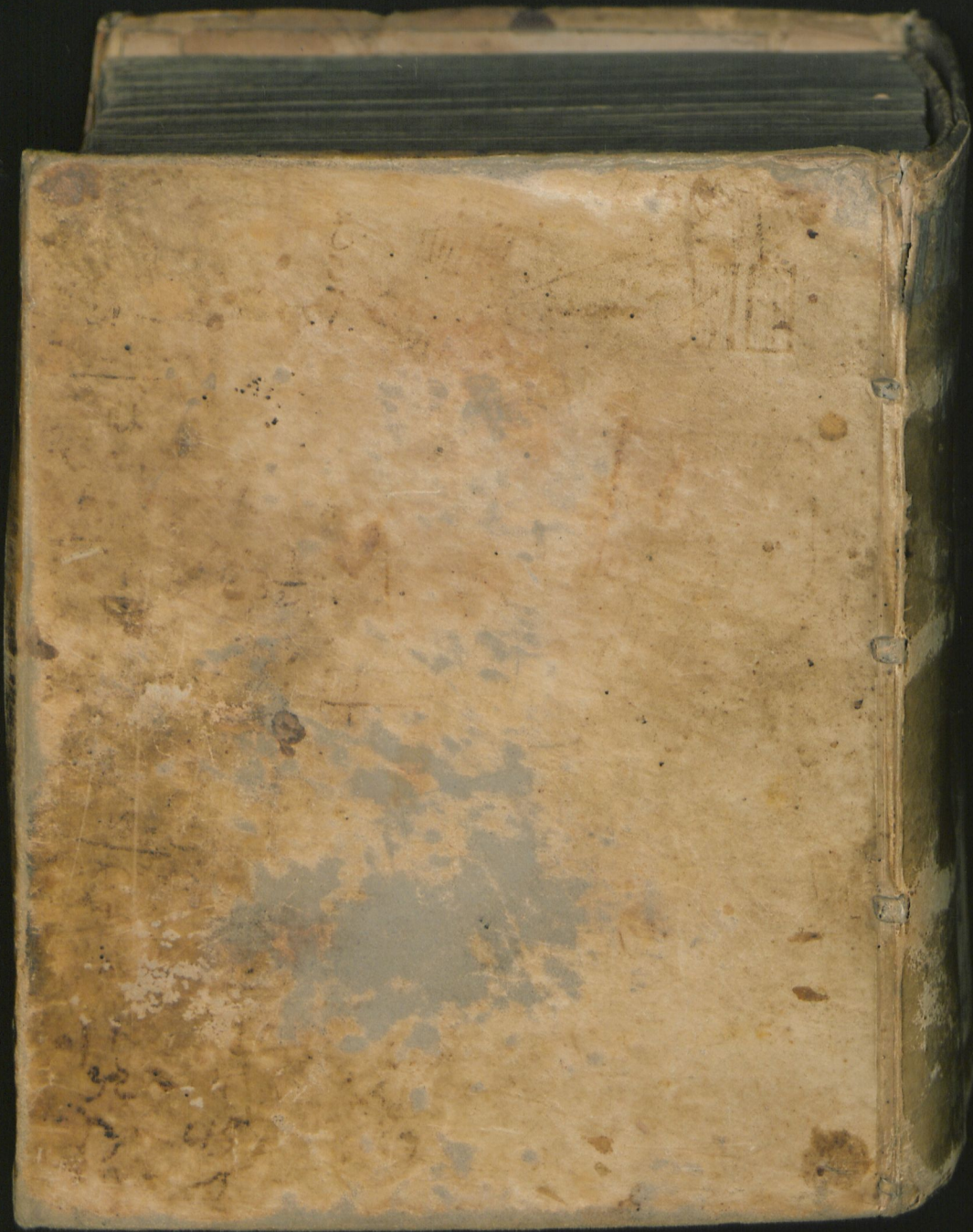

WD 17

Retro ✓

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Farbkarte #13

B. V. 20. 26. 552
TINIANEARUM
DECIMA,

SSIONI.
B INTE-
T O.

Am.
Permissu Magni-
nis in almâ Leucoreâ,
ESIDE
ssimo & Excellentissimo
RIDO SUEVO;
mo Curia Elector. Facultat.
essore gravissimo, Patrono suo
e submissè colendo,
efendet

AMUS HERFURTH,
NENSIS.
13. Febr.
rio Jctorum,

TEBERGÆ,
IANO, M DC, LII.